

Dohovor Organizácie Spojených národov proti korupcii

Preambula

Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru,

znepokojené závažnosťou problémov a nebezpečenstvom, ktoré predstavuje korupcia pre stabilitu a bezpečnosť spoločnosti, podkopávajúc inštitúcie a hodnoty demokracie, etické hodnoty a výkon spravodlivosti a ohrozujúc trvalo udržateľný rozvoj a právny štát,

znepokojené aj prepojením medzi korupciou a inými formami trestnej činnosti, najmä organizovaným zločinom a ekonomickým zločinom vrátane prania špinavých peňazí,

ďalej znepokojené prípadmi korupcie súvisiacimi s obrovským majetkom, ktorý môže tvoriť značnú časť zdrojov štátov, a ohrozujúcimi politickú stabilitu a trvalo udržateľný rozvoj týchto štátov,

presvedčené, že korupcia už prestala byť vnútornou záležitosťou štátov, ale že je nadnárodným javom, ktorý sa dotýka každej spoločnosti a každej ekonomiky, a ktorého prevencia a kontrola si vyžaduje medzinárodnú spoluprácu,

presvedčené aj o tom, že na účinný boj proti korupcii je potrebný komplexný a multidisciplinárny prístup,

ďalej presvedčené, že dôležitú úlohu pri posilňovaní schopnosti štátov účinne predchádzať a bojovať proti korupcii, a to aj posilnením ich kapacít a budovaním inštitúcií, môže zohrávať dostupnosť technickej pomoci,

presvedčené, že pre demokratické inštitúcie, národné hospodárstvo a právny štát môže byť obzvlášť škodlivé nezákonné nadobúdanie osobného bohatstva,

rozhodnuté uplatňovať účinnejšie spôsoby zamedzovania, odhaľovania a odrádzania od medzinárodných presunov nezákonne nadobudnutého majetku a posilňovať medzinárodnú spoluprácu pri vrátení tohto majetku,

uznávajúc základné princípy rešpektovania záruk spravodlivého procesu ustanovených zákonom v trestnom konaní, ako aj v občianskoprávnom a správnom konaní pri rozhodovaní o majetkových právach,

majúc na zreteli, že zodpovednosť za predchádzanie korupcii a jej odstraňovanie majú všetky štáty, a že ak majú účinne pôsobiť v tejto oblasti, musia navzájom spolupracovať, a to aj s podporou jednotlivcov a skupín mimo verejného sektora, ako je občianska spoločnosť, mimovládne organizácie a spoločenstvá osôb,

majúc taktiež na zreteli zásady riadneho spravovania verejných vecí a verejného majetku, spravodlivosti, zodpovednosti a rovnosti pred zákonom, a potrebu ochraňovať integritu a podporovať kultúru odmietania korupcie,

oceňujúc činnosť Komisie pre prevenciu kriminality a trestnú justíciu a Úradu OSN pre drogy a kriminalitu pri predchádzaní a boji proti korupcii,

pripomínajúc úsilie ostatných medzinárodných a regionálnych organizácií v tejto oblasti vrátane aktivít Africkej únie, Rady Európy, Rady pre colnú spoluprácu (známu aj ako Svetová colná organizácia), Európskej únie, Ligy arabských štátov, Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj a Organizácie amerických štátov,

berúc s uznaním na vedomie mnohostranné dokumenty na predchádzanie a boj proti korupcii vrátane Interamerického dohovoru proti korupcii prijatého Organizáciou amerických štátov 29. marca 1996,^{1[1]} Dohovoru o boji proti korupcii týkajúcej sa úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie prijatého Radou Európskej únie 26. mája 1997,^{2[2]} Dohovoru o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách prijatého Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj 21. novembra 1997,^{3[3]} Trestnoprávneho dohovoru o korupcii prijatého Výborom ministrov Rady Európy 27. januára 1999,^{4[4]} Občianskoprávneho dohovoru proti korupcii prijatého Výborom ministrov Rady Európy 4. novembra 1999^{5[5]} a Dohovoru Africkej únie o predchádzaní a boji proti korupcii, prijatého hlavami štátov a vlád Africkej únie 12. júla 2003,

vítajúc nadobudnutie platnosti Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu 29. septembra 2003,^{6[6]}

sa dohodli takto:

Kapitola I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Cieľ

Cieľom tohto dohovoru je:

- (a) presadzovať a posilňovať opatrenia na účinnejšie a efektívnejšie predchádzanie a boj proti korupcii;
- (b) presadzovať, napomáhať a podporovať medzinárodnú spoluprácu a technickú pomoc pri predchádzaní a boji proti korupcii, ako aj pri vracaní majetku;
- (c) presadzovať integritu, zodpovednosť a riadne spravovanie verejných vecí a verejného majetku.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru:

^{1[1]} Pozri E/1996/99.

^{2[2]} *Official Journal of the European Communities*, C 195, 25. júna 1997.

^{3[3]} Pozri *Corruption and Integrity Improvement Initiatives in Developing Countries* (Korupcia a iniciatívy na podporu integrity v rozvojových krajinách) (United Nations publication, Sales No. E.98.III.B.18).

^{4[4]} Rada Európy, *European Treaty Series*, č. 173.

^{5[5]} Tamtiež, č. 174.

^{6[6]} Rezolúcia Valného zhromaždenia 55/25, príloha I.

(a) „Verejný činiteľ” je: (i) každý, kto vykonáva zákonodarnú, výkonnú, správnu alebo sudcovskú funkciu v štáte, zmluvnej strane, bez ohľadu na to, či bol do nej vymenovaný alebo zvolený, či je funkcia trvalá alebo dočasná, platená alebo neplatená, a bez ohľadu na pracovné postavenie tejto osoby; (ii) každý, kto vykonáva verejnú funkciu vrátane funkcie vo verejnej inštitúcii alebo verejnom podniku, alebo poskytuje verejnú službu v zmysle, v akom ju vymedzuje vnútroštátna legislatíva štátu, zmluvnej strany, a v akom sa uplatňuje v príslušnej oblasti práva tohto štátu, zmluvnej strany; (iii) ako aj každý, koho za „verejného činiteľa” označuje vnútroštátne právo štátu, zmluvnej strany. Na účely niektorých konkrétnych opatrení, ktoré obsahuje kapitola II tohto dohovoru, však „verejným činiteľom” môže byť ktokoľvek, kto vykonáva verejnú funkciu alebo poskytuje verejnú službu v zmysle, v akom ju vymedzuje vnútroštátne právo tohto štátu, zmluvnej strany, a v akom sa uplatňuje v príslušnej oblasti práva tohto štátu, zmluvnej strany;

(b) „Zahraničný verejný činiteľ” je každý, kto vykonáva zákonodarnú, výkonnú, správnu alebo sudcovskú funkciu v inom štáte, bez ohľadu na to či bol do nej vymenovaný alebo zvolený; a každý, kto vykonáva verejnú funkciu v mene iného štátu vrátane funkcií pre verejnú agentúru alebo štátny podnik;

(c) „činiteľ medzinárodnej verejnej organizácie” je úradník medzinárodnej organizácie alebo každý, koho táto organizácia splnomocnila konať v jej mene;

(d) „majetok” sú akékoľvek aktíva, hmotné alebo nehmotné, hnuteľné alebo nehnuteľné, hmatateľné alebo nehmatateľné, ako aj právne dokumenty alebo nástroje preukazujúce právny titul alebo nárok na takéto aktíva;

(e) „príjmy z trestnej činnosti” sú akýkoľvek majetok pochádzajúci z trestného činu alebo získaný priamo alebo nepriamo prostredníctvom spáchania trestného činu;

(f) „zmrazenie“ alebo „zaistenie” je dočasný zákaz presunu, premeny, nakladania alebo pohybu majetku, dočasné prevzatie takého majetku do úschovy alebo vykonávanie kontroly nad ním na základe príkazu vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom;

(g) „zhabanie”, ktoré v príslušných prípadoch zahŕňa aj prepadnutie, je konečné odňatie majetku na základe príkazu súdu alebo iného príslušného orgánu;

(h) „predikatívny trestný čin” je akýkoľvek trestný čin, v ktorého dôsledku boli vytvorené príjmy, ktoré sa môžu stať predmetom trestného činu, ktorý ustanovuje článok 23 tohto dohovoru;

(i) „kontrolovaná dodávka” je postup, pri ktorom sa umožňuje vývoz, tranzit alebo dovoz nezákonných alebo podozrivých zásielok na územie jedného alebo viacerých štátov s vedomím a pod dohľadom ich príslušných orgánov, za účelom vyšetrovania trestného činu a odhalenia osôb zúčastnených na jeho spáchaní.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Tento dohovor sa uplatňuje v súlade s ustanoveniami v ňom uvedenými na predchádzanie, vyšetrovanie a stíhanie korupcie a na zmrazenie, zaistenie, zhabanie a vrátenie príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru.

2. Ak tento dohovor neustanovuje inak, nie je podmienkou na jeho uplatňovanie, aby trestné činy v ňom ustanovené mali za následok škodu alebo ujmu na majetku štátu.

Článok 4

Ochrana zvrchovanosti

1. Štáty, zmluvné strany, vykonávajú svoje záväzky vyplývajúce z tohto dohovoru v súlade so zásadami zvrchovanej rovnosti a územnej celistvosti štátov a so zásadou nezasahovania do vnútorných záležitostí iných štátov.

2. Nič v tomto dohovore neoprávňuje štát, zmluvnú stranu, vykonávať na území iného štátu právomoc a funkcie, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva tohto iného štátu výlučne vyhradené jeho orgánom.

Kapitola II

Preventívne opatrenia

Článok 5

Politika a prax predchádzania korupcii

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku a bude uplatňovať alebo naďalej viesť účinnú a koordinovanú protikorupčnú politiku, ktorá povzbudzuje zapájanie sa spoločnosti do nej a zodpovedá princípom právneho štátu, riadneho spravovania verejných vecí a verejného majetku, integrity, transparentnosti a zodpovednosti.

2. Každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať prijímať a presadzovať účinné postupy s cieľom predchádzať korupcii.

3. Každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať pravidelne vyhodnocovať príslušné právne nástroje a administratívne opatrenia s cieľom určiť ich vhodnosť na predchádzanie a boj proti korupcii.

4. Štáty, zmluvné strany, budú náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku spolupracovať medzi sebou navzájom a s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi organizáciami pri presadzovaní a vypracúvaní opatrení uvedenými v tomto článku. Súčasťou tejto spolupráce môže byť účasť na medzinárodných programoch a projektoch zameraných na predchádzanie korupcii.

Článok 6

Orgán alebo orgány na predchádzanie korupcii

1. Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku existenciu orgánu alebo orgánov na predchádzanie korupcii prostredníctvom:

(a) uplatňovania politiky uvedenej v článku 5 tohto dohovoru a, ak je to vhodné, dohľadu a koordinácie pri uplatňovaní tejto politiky;

(b) zvyšovania a šírenia poznatkov o predchádzaní korupcii.

2. Každý štát, zmluvná strana, udelí orgánu alebo orgánom uvedeným v odseku 1 tohto článku potrebnú nezávislosť v súlade so základnými zásadami svojho právneho

poriadku, aby tento orgán alebo orgány mohli svoje funkcie vykonávať efektívne a bez akéhokoľvek nenáležitého ovplyvňovania. Mali by sa pre ne zabezpečiť potrebné materiálne zdroje a špecializovaný personál, ako aj vzdelávanie, ktoré tento personál potrebuje na vykonávanie svojich funkcií.

3. Každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov názov a adresu orgánu alebo orgánov, ktoré by iným štátom, zmluvným stranám, mohli pomôcť pri vypracúvaní a uplatňovaní konkrétnych opatrení na predchádzanie korupcii.

Článok 7

Verejný sektor

1. Každý štát, zmluvná strana, sa náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku bude usilovať prijať, udržiavať a posilňovať systémy náboru, prijímania, stabilizácie, pracovného postupu a odchodu do dôchodku štátnych zamestnancov a prípadne aj iných nevolených verejných činiteľov,

(a) ktoré sú založené na zásadách efektívnosti, transparentnosti a na objektívnych kritériách, ako je zásluhovosť, rovnaké zaobchádzanie a schopnosti;

(b) ktorých súčasťou sú vhodné postupy pri výbere a vzdelávaní osôb určených na zastávanie verejných funkcií, považované za osobitne zraniteľné voči korupcii, a prípadne zabezpečiť aj rotáciu osôb na takýchto miestach;

(c) ktoré presadzujú primerané odmeňovanie spravodlivé mzdové stupnice, prihliadajúc na stupeň hospodárskeho rozvoja štátu, zmluvnej strany;

(d) ktoré presadzujú vzdelávacie a školiace programy, ktoré im umožnia splniť požiadavky na správne, čestné a riadne vykonávanie verejných funkcií a poskytnú im vhodnú špecializovanú prípravu s cieľom viac posilniť ich uvedomovanie si rizika korupcie spojeného s výkonom ich funkcií. Tieto programy sa môžu odvolávať na etické kódexy alebo štandardy správania sa v dotknutých oblastiach.

2. Každý štát, zmluvná strana, zváži aj prijatie vhodných legislatívnych a administratívnych opatrení v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov s cieľom stanoviť kritériá týkajúce sa kandidovania a volieb do verejných funkcií.

3. Každý štát, zmluvná strana, zváži aj prijatie vhodných legislatívnych a administratívnych opatrení v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov s cieľom zvýšiť transparentnosť financovania kandidatúry na volenú verejnú funkciu a v príslušných prípadoch aj financovania politických strán.

4. Každý štát, zmluvná strana, sa bude v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov usilovať prijať, udržiavať a posilňovať systémy podporujúce transparentnosť a brániace konfliktu záujmov.

Článok 8

Etické kódexy pre verejných činiteľov

1. S cieľom bojovať proti korupcii každý štát, zmluvná strana, podporuje najmä bezúhonnosť, česťnosť a zodpovednosť svojich verejných činiteľov v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku.

2. Každý štát, zmluvná strana, sa vo svojom inštitucionálnom systéme a právnom poriadku bude snažiť uplatňovať etické kódexy alebo štandardy správania sa s cieľom zabezpečiť správne, čestné a riadne vykonávanie verejných funkcií.

3. Na účely uplatňovania ustanovení tohto článku každý štát, zmluvná strana, náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku prihliada na príslušné iniciatívy regionálnych, medziregionálnych a mnohostranných organizácií, ako je napríklad Medzinárodný etický kódex verejných činiteľov uvedený v dodatku k rezolúcii valného zhromaždenia 51/59 z 12. decembra 1996.

4. Každý štát, zmluvná strana, zväži v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku aj prijatie opatrení a vytvorenie systémov, ktoré verejným činiteľom uľahčia oznamovanie prípadov korupcie, o ktorých sa dozvedia pri výkone svojej funkcie, príslušným orgánom.

5. Každý štát, zmluvná strana, sa náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku bude snažiť prijímať opatrenia a zavádzať systémy ustanovujúce povinnosť verejných činiteľov predkladať príslušným orgánom vyhlásenia, týkajúce sa najmä ich externých aktivít, zamestnávania, investícií, majetku a väčších darov alebo výhod, ktoré by v súvislosti s ich funkciami verejných činiteľov mohli viesť ku konfliktu záujmov.

6. Každý štát, zmluvná strana, zväži v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov prijatie disciplinárnych alebo iných opatrení proti verejným činiteľom, ktorí porušujú etické kódexy alebo štandardy ustanovené v súlade s týmto článkom.

Článok 9

Verejné obstarávanie a riadenie verejných financií

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku potrebné opatrenia na vytvorenie vhodných systémov verejného obstarávania, založených na transparentnosti, súťaži a objektívnych kritériách rozhodovania, ktoré, okrem iného, budú účinne predchádzať korupcii. Tieto systémy, pri ktorých uplatňovaní sa môžu brať do úvahy primerané limitné hodnoty, sa týkajú najmä:

(a) verejnej distribúcie informácií vzťahujúcich sa na postupy a udeľovanie kontraktov vo verejnom obstarávaní vrátane informácií o výzvach na predkladanie ponúk a príslušných informácií o udeľovaní kontraktov tak, aby predkladatelia ponuky verejných súťaží mali dostatočný čas na prípravu a predkladanie ponúk;

(b) stanovenia podmienok účasti vopred vrátane kritérií pre výber a udeľovanie kontraktov a pravidiel verejných súťaží a ich uverejňovania;

(c) používania objektívnych vopred určených kritérií rozhodovania vo verejnom obstarávaní, aby sa uľahčilo následné overovanie správneho uplatňovania pravidiel alebo postupov;

(d) účinného systému vnútroštátneho preskúmavania vrátane účinného odvolacieho systému, ktorý zabezpečí výkon práva v prípade nedodržania pravidiel a postupov podľa tohto odseku;

(e) ak' je to vhodné, opatrení ustanovujúcich podmienky pre pracovníkov zodpovedných za verejné obstarávanie, ako je informovanie o ich prípadnom záujme na konkrétnej verejnej súťaži, postupy pri ich výbere a požiadavky na ich odbornú prípravu.

2. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku vhodné opatrenia na podporu transparentnosti a zodpovednosti pri riadení verejných financií. Tieto opatrenia sa najmä vzťahujú na:

- (a) postupy pri prijímaní štátneho rozpočtu;
- (b) včasné podávanie správ o príjmoch a výdavkoch;
- (c) systém účtovných a audítorských štandardov a súvisiaci dohľad;
- (d) účinné a efektívne systémy riadenia rizík a vnútornej kontroly; a

(e) ak je to vhodné, nápravné opatrenia v prípade nesplnenia požiadaviek ustanovených v tomto odseku.

3. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku občianskoprávne a administratívne opatrenia potrebné na zabezpečenie riadneho vedenia účtovných kníh a záznamov, finančných výkazov alebo iných dokumentov týkajúcich sa verejných výdavkov a príjmov, a na zabránenie falšovania týchto dokumentov.

Článok 10

Informovanie verejnosti

Berúc do úvahy nutnosť bojovať proti korupcii, každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov opatrenia, ktoré sú potrebné na zvýšenie transparentnosti jeho verejnej správy vrátane jej organizácie, fungovania a tam, kde je to vhodné, aj rozhodovacích procesov. Tieto opatrenia môžu najmä zahŕňať:

(a) prijatie postupov alebo predpisov umožňujúcich verejnosti získať, ak je to vhodné, primerané informácie o organizácii, fungovaní a rozhodovacích procesoch vo verejnej správe, ako aj o rozhodnutiach a právnych aktoch, ktoré sa dotýkajú občanov, venujúc náležitú pozornosť ochrane súkromia a osobných údajov;

(b) zjednodušenie administratívnych postupov tam, kde je to vhodné, s cieľom uľahčiť prístup verejnosti k príslušným rozhodovacím orgánom; a

(c) uverejňovanie informácií, medzi ktoré môžu patriť aj pravidelné správy o rizikách korupcie vo verejnej správe.

Článok 11

Opatrenia týkajúce sa súdnictva a prokuratúry

1. So zreteľom na nezávislosť súdnictva a jeho kľúčovú úlohu v boji proti korupcii každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku a bez toho, aby sa to dotklo sudcovskej nezávislosti, opatrenia na posilnenie integrity a na zabránenie možnostiam korupcie u sudcov. Tieto opatrenia môžu zahŕňať aj pravidlá týkajúce sa správania sudcov.

2. Opatrenia, ktoré majú rovnaký cieľ ako opatrenia prijaté podľa odseku 1 tohto článku, sa môžu zaviesť a uplatňovať aj v oblasti prokuratúry v tých štátoch, zmluvných

stranách, kde prokuratúra nie je súčasťou súdnictva, ale má podobne nezávislé postavenie ako súdnictvo.

Článok 12

Súkromný sektor

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku opatrenia na predchádzanie korupcii v súkromnom sektore, posilnenie účtovných a audítorských štandardov v súkromnom sektore a tam, kde je to vhodné, na uplatňovanie účinných, úmerných a odrádzajúcich občianskoprávných, správnych alebo trestných sankcií za nedodržanie týchto opatrení.

2. Opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov môžu okrem iného zahŕňať:

(a) posilňovanie spolupráce medzi orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva a príslušnými súkromnými subjektami;

(b) podporu zavádzania štandardov a postupov na ochranu integrity príslušných súkromných subjektov vrátane kódexov správania sa zabezpečujúcich správne, čestné a riadne konanie podnikateľských subjektov a všetkých príslušných profesií a predchádzanie konfliktu záujmov, a podporujúcich používanie správnej obchodnej praxe medzi podnikateľskými subjektami navzájom a pri ich zmluvných obchodných vzťahoch so štátom;

(c) posilňovanie transparentných vzťahov medzi súkromnými subjektami a tam, kde je to vhodné, prijímanie opatrení týkajúcich sa totožnosti právnických aj fyzických osôb, ktoré sú zapojené do zakladania a riadenia podnikateľských subjektov;

(d) zabránenie zneužívaniu postupov používaných pri regulácii súkromných subjektov vrátane postupov týkajúcich sa udeľovania dotácií a licencií na obchodné aktivity verejnými orgánmi;

(e) predchádzanie konfliktu záujmov zavádzaním obmedzení, v príslušných prípadoch a na primerane dlhý čas, týkajúcich sa profesionálnych aktivít bývalých verejných činiteľov alebo zamestnania sa verejných činiteľov v súkromnom sektore po odchode z funkcie alebo do dôchodku, pokiaľ by tieto aktivity alebo zamestnanie mali priamu súvislosť s funkciami, ktoré tieto verejní činitelia vykonávali, alebo ktoré im podliehali počas výkonu ich funkcie;

(f) zabezpečenie dostatočného vnútorného auditu a kontroly v súkromných podnikoch v rozsahu zodpovedajúcom ich štruktúre a veľkosti s cieľom pomôcť predchádzať a odhaľovať korupčné správanie, a primeraných postupov v oblasti auditu a certifikácie účtov a povinných finančných výkazov týchto súkromných podnikov.

3. S cieľom predchádzať korupcii každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojimi vnútroštátnymi zákonmi a inými predpismi týkajúcimi sa vedenia účtovných kníh a záznamov, uverejňovania finančných výkazov a účtovných a audítorských štandardov, potrebné opatrenia na zákaz nižšie uvedeného konania, ktorého cieľom je spáchať niektorý z trestných činov podľa tohto dohovoru:

(a) zriaďovanie účtov, ktoré nie sú uvedené v účtovných knihách;

(b) uskutočňovanie transakcií, ktoré nie sú uvedené alebo sú nesprávne uvedené v účtovných knihách;

(c) zaúčtovávanie neexistujúcich výdavkov;

(d) zapisovanie záväzkov, ktorých predmet je nesprávne vymedzený;

(e) používanie falošných dokladov; a

(f) úmyselné zničenie účtovných dokladov ešte pred zákonom ustanovenou lehotou.

4. Každý štát, zmluvná strana, zruší možnosť odpočítat' od základu dane výdavky, ktoré sú vynaložené na úplatky, keďže úplatky sú jedným zo znakov trestných činov podľa článkov 15 a 16 tohto dohovoru, a prípadne aj ďalšie výdavky vynaložené v súvislosti s korupčným konaním.

Článok 13

Zapojenie sa spoločnosti

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v rámci svojich možností a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov primerané opatrenia na podporu aktívneho zapojenia sa jednotlivcov a skupín mimo verejného sektora, ako je občianska spoločnosť, mimovládne organizácie a spoločenstvá osôb, do predchádzania a boja proti korupcii, a na zvyšovanie informovanosti verejnosti o existencii, príčinách, závažnosti a hrozbe korupcie. Túto účasť by mali posilniť opatrenia, ako je napríklad:

(a) zvyšovanie transparentnosti rozhodovacích procesov a podpora zapájania sa verejnosti do týchto procesov;

(b) zabezpečenie účinného prístupu verejnosti k informáciám;

(c) realizácia verejných informačných aktivít prispievajúcich k nulovej tolerancii voči korupcii, ako aj programov vzdelávania verejnosti vrátane školských a vysokoškolských učebných osnôv;

(d) rešpektovanie, podpora a ochrana slobodného vyhľadávania, prijímania, uverejňovania a šírenia informácií o korupcii. Táto sloboda môže podliehať istým obmedzeniam, ktoré však musia byť ustanovené zákonom a nevyhnutné:

(i) na rešpektovanie práv a dobrého mena iných;

(ii) na ochranu národnej bezpečnosti a verejného poriadku alebo verejného zdravia a morálky.

2. Každý štát, zmluvná strana, prijme primerané opatrenia zabezpečujúce informovanosť verejnosti o príslušných protikorupčných orgánoch uvedených v tomto dohovore, a zabezpečí primeraný prístup k týmto orgánom, aby bolo možné oznámiť, aj anonymne, akékoľvek konanie, ktoré by sa mohlo považovať za trestný čin podľa tohto dohovoru.

Článok 14

Opatrenia na predchádzanie praniu špinavých peňazí

1. Každý štát, zmluvná strana:

(a) vytvorí úplný vnútroštátny režim regulácie a dohľadu pre banky a nebankové finančné inštitúcie vrátane fyzických a právnických osôb poskytujúcich formálne alebo neformálne služby v oblasti prevodu peňazí alebo hodnôt a tam, kde je to vhodné, aj pre ďalšie orgány v rámci jej kompetencie, ktoré sú obzvlášť vystavené riziku prania špinavých peňazí, s cieľom odhaliť všetky formy prania špinavých peňazí; tento režim musí zdôrazňovať

požiadavky na určenie totožnosti zákazníka a prípadne aj užívateľa, vedenie evidencie a nahlasovanie podozrivých transakcií;

(b) bez dotknutia článku 46 tohto dohovoru zabezpečí, aby administratívne orgány, regulačné orgány, orgány na presadzovanie práva a iné orgány poverené bojom proti praniu špinavých peňazí (vrátane súdnych orgánov, ak je to v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi) boli schopné spolupracovať a vymieňať si informácie na národnej a medzinárodnej úrovni v súlade s podmienkami ustanovenými vo vnútroštátnom práve, a s týmto cieľom posúdi vytvorenie útvaru pre finančné spravodajstvo, ktorý bude pôsobiť ako národné centrum pre zhromažďovanie, analýzu a šírenie informácií týkajúcich sa možného prania špinavých peňazí.

2. Štáty, zmluvné strany, posúdia uskutočnenie realizovateľných opatrení na odhalenie a sledovanie pohybu hotovosti a príslušných prevoditeľných cenných papierov cez svoje hranice, v súlade so zárukami na zabezpečenie správneho využitia informácií a bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom obmedzil pohyb legálneho kapitálu. Takéto opatrenia môžu zahŕňať požiadavku, aby fyzické osoby a podnikateľské subjekty oznamovali cezhraničné presuny značného množstva hotovosti a príslušných prevoditeľných cenných papierov.

3. Štáty, zmluvné strany, posúdia uskutočnenie vhodných a realizovateľných opatrení, ktorými by finančným inštitúciám vrátane osôb poukazujúcich peniaze uložili povinnosť:

(a) uvádzať vo formulároch používaných pri elektronickom prevode finančných prostriedkov a v súvisiacich správach presné a zmysluplné informácie o pôvodcovi;

(b) udržiavať tieto informácie počas celého platobného toku; a

(c) uplatňovať posilnenú kontrolu pri prevodoch peňažných prostriedkov, ktoré neuvádzajú úplné informácie o pôvodcovi.

4. Štátom, zmluvným stranám, sa odporúča, aby pri zavádzaní vnútroštátneho režimu regulácie a dohľadu podľa tohto článku a bez toho, aby sa to dotklo iného článku tohto dohovoru, prihliadali pre usmernenie na príslušné iniciatívy regionálnych, medziregionálnych a mnohostranných organizácií, zamerané proti praniu špinavých peňazí.

5. Štáty, zmluvné strany, sa budú snažiť rozvíjať a podporovať globálnu, regionálnu, subregionálnu a dvojstrannú spoluprácu medzi súdnymi orgánmi, orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva a orgánmi finančnej správy za účelom boja proti praniu špinavých peňazí..

Kapitola III

Trestnosť a uplatňovanie práva

Článok 15

Úplatkárstvo domácich verejných činiteľov

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie nižšie uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:

(a) prísľub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody verejnému činiteľovi, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre inú osobu alebo subjekt, aby takýto činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností;

(b) vyžadovanie alebo prijatie nenáležitej výhody verejným činiteľom, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre iný subjekt, aby takýto činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností.

Článok 16

Úplatkárstvo zahraničných verejných činiteľov a činiteľov medzinárodných verejných organizácií

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: príslub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody zahraničnému verejnému činiteľovi, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre inú osobu alebo subjekt, aby takýto činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností, s cieľom získať podnikateľské alebo iné nenáležité výhody pri uskutočňovaní medzinárodných obchodných aktivít.

2. Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: vyžadovanie alebo prijatie nenáležitej výhody zahraničným verejným činiteľom alebo činiteľom medzinárodnej verejnej organizácie, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre inú osobu alebo subjekt, aby takýto činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností.

Článok 17

Sprenevera, zneužitie alebo iné nezákonné použitie majetku verejným činiteľom

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie nižšie uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: sprenevera, zneužitie alebo iné neoprávnené použitie akéhokoľvek majetku, verejných alebo súkromných peňažných prostriedkov alebo cenných papierov, alebo akejkoľvek inej veci určitej hodnoty zverenej verejnému činiteľovi z titulu jeho funkcie, ktorých sa dopustí verejný činiteľ vo vlastný prospech alebo v prospech inej osoby alebo subjektu.

Článok 18

Nepriame úplatkárstvo

Každý štát, zmluvná strana, posúdi prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie nižšie uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:

(a) príslub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody verejnému činiteľovi alebo ktorejkoľvek inej osobe, priamo alebo nepriamo, aby tento verejný činiteľ alebo takáto iná osoba zneužil svoj skutočný alebo predpokladaný vplyv na to, aby získal nenáležitú výhodu

od orgánu štátnej alebo verejnej správy štátu, zmluvnej strany, pre pôvodcu tohto činu alebo pre inú osobu;

(b) vyžadovanie alebo prijatie nenáležitej výhody verejným činiteľom alebo ktoroukoľvek inou osobou, priamo alebo nepriamo, za to, že tento verejný činiteľ alebo táto iná osoba zneužije svoj skutočný alebo predpokladaný vplyv na získanie nenáležitej výhody od orgánu štátnej alebo verejnej správy štátu, zmluvnej strany, pre seba alebo pre inú osobu.

Článok 19

Zneužitie funkcie

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: zneužitie funkcie alebo postavenia verejného činiteľa, t. j. konanie alebo zdržanie sa konania pri výkone úradných povinností v rozpore so zákonom s cieľom dosiahnuť nenáležitú výhodu pre seba alebo pre inú osobu či subjekt.

Článok 20

Neoprávnené obohatenie

V súlade so svojou ústavou a základnými zásadami svojho právneho poriadku každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedeného konania ako trestného činu, ak je spáchaný úmyselne: nezákonné obohatenie, t. j. podstatný rast majetku verejného činiteľa, ktoré tento nedokáže rozumne zdôvodniť s ohľadom na výšku svojho legálneho príjmu.

Článok 21

Úplatkárstvo v súkromnom sektore

Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie nižšie uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne v rámci hospodárskych, finančných alebo obchodných aktivít:

(a) prísľub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody, priamo alebo nepriamo, akejkoľvek osobe, ktorá v akomkoľvek postavení riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore, pre túto osobu samotnú alebo pre inú osobu, aby konala alebo zdržala sa konania v rozpore s jej povinnosťami;

(b) vyžadovanie alebo prijatie, priamo alebo nepriamo, nenáležitej výhody akoukoľvek osobou, ktorá v akomkoľvek postavení riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore, pre túto osobu samotnú alebo pre inú osobu, aby konala alebo zdržala sa konania v rozpore s jej povinnosťami.

Článok 22

Sprenevera majetku v súkromnom sektore

Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedeného konania ako trestného činu, ak je spáchaný úmyselne v rámci hospodárskych, finančných alebo obchodných aktivít osobou, ktorá v akomkoľvek postavení riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore: sprenevera akéhokoľvek majetku, súkromných peňažných prostriedkov alebo cenných papierov alebo inej veci určitej hodnoty zverenej tejto osobe z titulu jej postavenia.

Článok 23

Legalizácia príjmov z trestnej činnosti

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie nižšie uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:

(a) (i) premena alebo presun majetku s vedomím, že tento majetok je príjmom z trestnej činnosti, s cieľom zatajiť alebo zastrieť jeho nelegálny pôvod alebo s cieľom poskytnúť pomoc osobe, ktorá sa zapojila do spáchania predikatívneho trestného činu, aby sa mohla vyhnúť právnym následkom svojho konania;

(ii) zatajenie alebo zastretie skutočnej povahy, pôvodu, umiestnenia, nakladania, pohybu alebo vlastníctva majetku alebo práv k nemu s vedomím, že tento majetok je príjmom z trestnej činnosti;

(b) v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku:

(i) nadobudnutie, držba alebo užívanie majetku vediac v čase jeho prijatia, že takýto majetok je príjmom z trestnej činnosti;

(ii) účasť, združenie, alebo spolčenie sa s cieľom spáchať, pokúsiť sa o spáchanie, alebo napomáhať, pôdnecovať, uľahčovať alebo radiť pri spáchaní ktoréhokoľvek z trestných činov podľa tohto článku.

2. Na účely uplatňovania alebo vykonávania odseku 1 tohto článku:

(a) každý štát, zmluvná strana, sa usiluje uplatňovať odsek 1 tohto článku na čo najširší okruh predikatívnych trestných činov;

(b) každý štát, zmluvná strana, zaradí medzi predikatívne trestné činy ako minimum úplný zoznam trestných činov podľa tohto dohovoru;

(c) na účely písmena (b) sa medzi predikatívne trestné činy radia trestné činy, ktoré podliehajú právomoci štátu, zmluvnej strany, ako aj tie, ktoré sú mimo jeho právomoci. Avšak trestné činy, ktoré sú mimo právomoci štátu, zmluvnej strany, sa považujú za predikatívne činy len vtedy, keby bolo dotknuté konanie trestné podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu, kde bolo spáchané a považovalo by sa za trestný čin podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu, zmluvnej strany, vykonávajúceho alebo uplatňujúceho tento článok, keby bolo spáchané na jeho území;

(d) každý štát, zmluvná strana, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie svojich právnych predpisov, ktoré vykonávajú tento článok, ako aj prípadných ďalších zmien alebo ich popis;

(e) ak si to vyžadujú základné zásady vnútroštátneho právneho poriadku štátu, zmluvnej strany, môže sa ustanoviť, že trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali predikatívny trestný čin.

Článok 24

Zatajenie

Bez vplyvu na účinok ustanovení článku 25 tohto dohovoru, každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedeného konania ako trestného činu, ak je spáchaný úmyselne: zatajenie alebo držba majetku po spáchaní niektorého z trestných činov podľa tohto dohovoru bez toho, aby sa dotknutá osoba zúčastnila na týchto trestných činoch, ale je jej známe, že tento majetok je výsledkom niektorého z trestných činov podľa tohto dohovoru.

Článok 25

Marenie výkonu spravodlivosti

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie nižšie uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:

(a) použitie fyzickej sily, hrozieb, zastrasovania alebo prisľub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody za účelom dosiahnuť falošné svedectvo alebo zasiahnuť do procesu poskytovania svedectva alebo predkladania dôkazov v konaní v súvislosti so spáchaním trestných činov podľa tohto dohovoru;

(b) použitie fyzickej sily, hrozieb alebo zastrasovania za účelom zasiahnuť do výkonu úradných povinností činiteľa justičných orgánov alebo orgánov na zabezpečenie uplatňovania práva vo vzťahu k spáchaniu trestných činov podľa tohto dohovoru. Nič v tomto písmene sa nedotýka práv štátov, zmluvných strán, mať právne predpisy, ktoré zabezpečujú ochranu iných kategórií verejných činiteľov.

Článok 26

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojimi právnymi zásadami opatrenia, ktoré sú potrebné na stanovenie zodpovednosti právnických osôb za účasť na trestných činoch podľa tohto dohovoru.

2. V súlade s právnymi zásadami štátu, zmluvnej strany, zodpovednosť právnických osôb môže byť trestnoprávna, občianskoprávna alebo administratívna.

3. Takáto zodpovednosť sa nedotýka trestnej zodpovednosti fyzických osôb, ktoré spáchali trestné činy.

4. Každý štát, zmluvná strana, predovšetkým zabezpečí, aby sa na právnické osoby zodpovedné podľa tohto článku uplatňovali účinné, úmerné a odradzujúce trestnoprávne alebo netrestnoprávne sankcie vrátane peňažných pokút.

Článok 27

Účasť a pokus

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie trestnosti konania spočívajúceho v akejkoľvek účasti na trestnom čine podľa tohto dohovoru, napríklad ako spolupáchateľ, pomocník alebo návodca.

2. Každý štát, zmluvná strana, môže v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom prijať legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie trestnosti akéhokoľvek pokusu o spáchanie trestného činu podľa tohto dohovoru.

3. Každý štát, zmluvná strana, môže v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom prijať legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie trestnosti prípravy na trestný čin podľa tohto dohovoru.

Článok 28

Vedomosť, úmysel a motív ako znaky trestného činu

Vedomosť, úmysel alebo motív ako znaky trestného činu podľa tohto dohovoru, možno odvodiť na základe objektívneho skutkového stavu.

Článok 29

Premlčacia lehota

Každý štát, zmluvná strana, ustanoví tam, kde je to vhodné, vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch dlhú premlčaciu lehotu, v ktorej rámci možno začať konanie o ktoromkoľvek trestnom čine podľa tohto dohovoru, a ešte dlhšiu premlčaciu lehotu alebo pozastavenie jej plynutia v prípade, keď údajný páchateľ sa vyhýba výkonu spravodlivosti.

Článok 30

Stíhanie, vynesenie rozsudku a tresty

1. Každý štát, zmluvná strana, ustanoví také sankcie za spáchanie trestného činu podľa tohto dohovoru, ktoré zohľadňujú závažnosť tohto trestného činu.

2. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na to, aby v súlade so svojím právnym poriadkom a ústavnými princípmi zabezpečil primeranú rovnováhu medzi imunitami alebo jurisdikčnými výsadami udelenými jeho verejným činiteľom pri výkone ich funkcií a možnosťou účinne vyšetrovať, stíhať a súdiť trestné činy podľa tohto dohovoru.

3. Každý štát, zmluvná strana, sa usiluje zabezpečiť, aby sa právo na voľnú úvahu súdu, ktoré umožňujú jeho vnútroštátne právne predpisy pri stíhaní osôb za trestné činy podľa tohto dohovoru, uplatňovalo tak, že sa v súvislosti s týmito trestnými činmi maximalizuje účinnosť opatrení na presadzovanie práva s náležitým ohľadom na potrebu odstrániť od páchania takýchto trestných činov.

4. V prípade trestných činov podľa tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právom a s potrebným ohľadom na práva obhajoby vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa pri stanovení podmienok v spojitosti s rozhodnutím o prepustení pred vynesením rozsudku alebo pred podaním odvolania prihliadalo na potrebu zabezpečiť prítomnosť obžalovaného na ďalšom trestnom konaní.

5. Každý štát, zmluvná strana, prihliadne na závažnosť týchto trestných činov pri zvažovaní otázky možnosti predčasného alebo podmieneného prepustenia osôb odsúdených za takéto trestné činy.

6. Každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku prijatie postupov, ktorých prostredníctvom môže príslušný orgán tam, kde je to vhodné, verejného činiteľa obvineného z trestného činu podľa tohto dohovoru odvolať, pozastaviť mu činnosť alebo preložiť ho, rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny.

7. Ak je to odôvodnené závažnosťou trestného činu, každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku prijatie postupov, ktorých prostredníctvom sa na základe príkazu súdu alebo iným primeraným spôsobom osoby odsúdené za trestné činy podľa tohto dohovoru na dobu predpísanú v jeho vnútroštátnom práve vylúčia zo:

(a) zastávania verejného úradu; a

(b) zastávania funkcie v podniku, ktorý vcelku alebo sčasti vlastní štát.

8. Odsek 1 tohto článku sa uplatňuje bez ujmy na výkon disciplinárnych právomocí príslušnými orgánmi voči štátnym zamestnancom.

9. Nič obsiahnuté v tomto dohovore nemá vplyv na princíp, podľa ktorého definovanie trestných činov podľa tohto dohovoru a príslušné právne prostriedky obhajoby alebo iné právne princípy upravujúce zákonnosť konaní patrí výlučne vnútroštátnemu právnemu poriadku štátu, zmluvnej strany, a podľa ktorého tieto trestné činy sú stíhané a trestané v súlade s týmto právnym poriadkom.

10. Štáty, zmluvné strany, sa budú snažiť podporovať spoločenskú reintegráciu osôb odsúdených za trestné činy podľa tohto dohovoru.

Článok 31

Zmrazenie, zaistenie a zhabanie

1. Každý štát, zmluvná strana prijme potrebné opatrenia, ktoré v rámci jeho vnútroštátneho právneho poriadku čo najväčšmi umožnia zhabanie:

(a) príjmov z trestnej činnosti pochádzajúcich zo spáchania trestných činov podľa tohto dohovoru alebo majetku, ktorého hodnota zodpovedá takýmto príjmom;

(b) majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov použitých alebo určených na použitie pri trestných činoch podľa tohto dohovoru.

2. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na umožnenie zistenia, odhalenia, zmrazenia alebo zaistenia akejkoľvek veci uvedenej v odseku 1 tohto článku na účely ich následného zhabania.

3. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na úpravu spôsobu, akým príslušné orgány vykonávajú správu zmrazeného, zaisteného alebo zhabaného majetku uvedeného v odsekoch 1 a 2 tohto článku.

4. Ak boli príjmy z trestnej činnosti čiastočne alebo úplne prevedené alebo premenené na iný majetok, opatrenia uvedené v tomto článku sa uplatnia namiesto príjmov z trestnej činnosti voči takémuto majetku.

5. Ak boli príjmy z trestnej činnosti zmiešané s majetkom získané legitímne, podlieha takýto majetok, bez vplyvu na účinok akýchkoľvek oprávnení týkajúcich sa zmrazenia, zaistenia alebo zhabania v rozsahu zodpovedajúcom odhadovanej hodnote takýchto zmiešaných príjmov.

6. Voči zisku alebo inému prospechu, ktorý pochádza z príjmov z trestnej činnosti, z majetku, na ktorý boli príjmy z trestnej činnosti prevedené alebo premenené alebo z majetku, s ktorým boli príjmy z trestnej činnosti zmiešané, sa uplatnia opatrenia uvedené v tomto článku rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu ako voči príjmom z trestnej činnosti.

7. Na účely tohto článku a článku 55 tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, splnomocní svoje súdy alebo iné príslušné orgány vydávať rozhodnutia o predložení alebo zaistení bankových, finančných alebo obchodných dokumentov. Štát, zmluvná strana, neodmietne konať podľa ustanovení tohto odseku z dôvodu bankového tajomstva.

8. Štáty, zmluvné strany, môžu zvážiť možnosť požadovať, aby páchateľ preukázal zákonný pôvod predpokladaných príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku podliehajúceho zhabaniu, a to v rozsahu, v akom je taká požiadavka v súlade so základnými zásadami ich vnútroštátneho právneho poriadku a s povahou súdneho a iného konania.

9. Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že sa dotýkajú dobromyseľne nadobudnutých práv tretích osôb.

10. Nič obsiahnuté v tomto článku nemá vplyv na zásadu, podľa ktorej opatrenia v ňom uvedené sú definované a vykonávané v súlade a za podmienok ustanovení vnútroštátneho právneho poriadku štátu, zmluvnej strany.

Článok 32

Ochrana svedkov, znalcov a obetí

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom a v rámci svojich možností vhodné opatrenia zamerané na poskytnutie účinnej ochrany pred prípadnou odplatou alebo zastrášaním svedkov alebo znalcov, ktorí poskytujú svedectvo v súvislosti s trestnými činmi podľa tohto dohovoru, a prípadne aj ich rodinným príslušníkom a iným blízkym osobám.

2. Opatrenia ustanovené v odseku 1 tohto článku môžu zahŕňať, bez toho, aby boli dotknuté práva obvineného vrátane jeho práva na riadny proces, najmä:

(a) prijatie postupov na fyzickú ochranu takýchto osôb, najmä zabezpečiť ich presťahovanie podľa potreby a možností a umožniť tam, kde je to vhodné, nezverejňovanie alebo obmedzené zverejňovanie informácií týkajúcich sa ich totožnosti a miesta ich pobytu;

(b) stanovenie pravidiel týkajúcich sa predkladania dôkazov, ktoré svedkom a znalcom umožnia vypovedať spôsobom, ktorý zabezpečí ich ochranu, najmä umožniť poskytnutie svedectva prostredníctvom komunikačných technológií, akými sú videokonferencie alebo iné vhodné prostriedky.

3. Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavieranie dohôd a dojednaní s inými štátmi o presťahovaní osôb uvedených v odseku 1 tohto článku.

4. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú aj na obeť, pokiaľ sú svedkami.

5. Každý štát, zmluvná strana, umožní v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom, aby sa v príslušných štádiách trestného konania proti páchatelom uvádzali a zohľadňovali aj názory a obavy obetí tak, aby sa to nedotklo práva na obhajobu.

Článok 33

Ochrana osôb podávajúcich informácie

Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie vhodných opatrení do svojho vnútroštátneho právneho poriadku s cieľom zabezpečiť ochranu pred akýmkoľvek neodôvodneným zaobchádzaním s každou osobou, ktorá dobromyseľne a na základe dôvodného podozrenia oznámi príslušným orgánom akékoľvek skutočnosti týkajúce sa trestných činov podľa tohto dohovoru.

Článok 34

Dôsledky korupčného konania

S náležitým ohľadom na práva tretích osôb nadobudnuté v dobrej viere, každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku opatrenia na riešenie dôsledkov korupcie. V tomto kontexte môžu štáty, zmluvné strany, považovať korupciu za dostatočne závažný faktor v súdnom konaní na vydanie rozhodnutia o zrušení zmluvy z dôvodu jej neplatnosti alebo vadnosti, o odňatí koncesie alebo o každom inom právnom akte alebo na vykonanie akýchkoľvek iných nápravných opatrení.

Článok 35

Náhrada škody

Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so zásadami svojho vnútroštátneho práva potrebné opatrenia na to, aby subjektom alebo osobám, ktoré utrpeli škodu v dôsledku korupčného konania, zabezpečil právo začať súdne konanie proti osobám zodpovedným za túto škodu s cieľom dosiahnuť rozhodnutie o náhrade škody.

(a) informovať z vlastnej iniciatívy naposledy uvedené orgány v prípade dôvodného podozrenia, že došlo k spáchaniu niektorého z trestných činov ustanovených v súlade s článkami 15, 21 a 23 tohto dohovoru; alebo

(b) poskytnúť týmto orgánom na ich žiadosť všetky potrebné informácie.

Článok 39

Spolupráca medzi národnými orgánmi a súkromným sektorom

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom potrebné opatrenia na povzbudenie spolupráce medzi národnými orgánmi zodpovednými za vyšetrovanie a stíhanie a subjektami súkromného sektora, najmä finančnými inštitúciami, zameranej na otázky spojené s páchaním trestných činov podľa tohto dohovoru.

2. Každý štát, zmluvná strana, posúdi spôsob, ako povzbudiť svojich občanov a iné osoby s obvyklým pobytom na jej území k oznamovaniu spáchania trestného činu podľa tohto dohovoru národným orgánom zodpovedným za vyšetrovanie a stíhanie.

Článok 40

Bankové tajomstvo

Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí, aby v prípade vnútroštátneho vyšetrovania trestných činov podľa tohto dohovoru boli v rámci jej vnútroštátneho právneho poriadku k dispozícii vhodné mechanizmy na prekonanie prekážok, ktoré môžu byť výsledkom uplatňovania zákonov o bankovom tajomstve.

Článok 41

Register trestov

Každý štát, zmluvná strana, môže prijať legislatívne alebo iné opatrenia nevyhnutné na zohľadnenie každého predchádzajúceho odsúdenia údajného páchatel'a v inom štáte, za podmienok a na účel, ktorý považuje za vhodný, s cieľom využiť túto informáciu v trestnom konaní týkajúcom sa trestného činu podľa tohto dohovoru.

Článok 42

Právomoc

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na založenie svojej právomoci v prípade trestných činov podľa tohto dohovoru, ak:

(a) trestný čin je spáchaný na území tohto štátu, zmluvnej strany; alebo

Článok 36

Špecializované orgány

Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku existenciu vhodného orgánu alebo orgánov alebo osôb špecializovaných na boj proti korupcii prostredníctvom orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva. Tomuto orgánu alebo orgánom alebo osobám udelí štát, zmluvná strana, potrebnú nezávislosť v súlade so základnými zásadami jeho právneho poriadku, aby mohli svoje funkcie vykonávať efektívne a bez akéhokoľvek nenáležitého ovplyvňovania. Tieto osoby alebo zamestnanci takéhoto orgánu alebo orgánov by mali získať vhodnú prípravu a zdroje na vykonávanie ich úloh.

Článok 37

Spolupráca s orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme vhodné opatrenia na povzbudenie osôb, ktoré sa zúčastňujú alebo zúčastnili na spáchaní trestného činu podľa tohto dohovoru, k poskytnutiu užitočných informácií pre príslušné orgány na účely vyšetrovania a dokazovania a na poskytnutie faktickej, konkrétnej pomoci príslušným orgánom, ktorá môže prispieť k tomu, že páchatelia budú zbavení príjmov z trestnej činnosti a k vráteniu týchto príjmov.

2. Každý štát, zmluvná strana, v príslušných prípadoch posúdi otázku poskytnutia možnosti zmiernenia trestu pre obvineného, ktorý podstatným spôsobom spolupracuje pri vyšetrovaní alebo stíhaní trestného činu podľa tohto dohovoru.

3. Každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov poskytnutie imunity pred stíhaním osobe, ktorá podstatným spôsobom spolupracuje pri vyšetrovaní alebo stíhaní trestného činu podľa tohto dohovoru.

4. Ochrana takýchto osôb sa zabezpečuje, *mutatis mutandis*, spôsobom ustanoveným v článku 32 tohto dohovoru.

5. Ak osoba uvedená v odseku 1 tohto článku nachádzajúca sa na území jedného štátu, zmluvnej strany, môže podstatným spôsobom prispieť k spolupráci s príslušnými orgánmi druhého štátu, zmluvnej strany, môžu tieto štáty, zmluvné strany, zvážiť uzavretie dohôd alebo dojednaní v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom o poskytnutí režimu uvedeného v odsekoch 2 a 3 tohto článku druhým štátom, zmluvnou stranou.

Článok 38

Spolupráca medzi národnými orgánmi

Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na to, aby v súlade so svojím vnútroštátnym právom povzbudila spoluprácu medzi jej verejnými orgánmi ako aj jej verejnými činiteľmi na jednej strane a jej orgánmi zodpovednými za vyšetrovanie a stíhanie trestných činov na druhej strane. V rámci tejto spolupráce môžu štáty, zmluvné strany:

(b) trestný čin je spáchaný na palube lode plávajúcej pod vlajkou tohto štátu, zmluvnej strany, alebo na palube lietadla, ktoré je v čase spáchania trestného činu registrované podľa právneho poriadku tohto štátu, zmluvnej strany.

2. Rešpektujúc článok 4 tohto dohovoru môže štát, zmluvná strana, založiť svoju právomoc na konanie o ktoromkoľvek takomto trestnom čine, ak:

(a) trestný čin je spáchaný proti občanovi tohto štátu, zmluvnej strany; alebo

(b) trestný čin je spáchaný občanom tohto štátu, zmluvnej strany, alebo osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá má svoj obvyklý pobyt na jeho území; alebo

(c) trestný čin je jedným z trestných činov ustanovených v súlade s článkom 23 odsek 1 (b) (ii) tohto dohovoru a je spáchaný mimo jeho územia za účelom spáchania trestného činu ustanoveného v súlade s článkom 23 odsek 1 (a) (i) alebo (ii) alebo (b) (i) tohto dohovoru na jeho území; alebo

(d) trestný čin je spáchaný proti štátu, zmluvnej strane.

3. Na účely článku 44 tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na založenie jeho právomoci na konanie o trestných činoch podľa tohto dohovoru, ak sa údajný páchateľ nachádza na jeho území a nevydá takúto osobu výlučne na základe toho, že je jeho občanom.

4. Každý štát, zmluvná strana, môže tiež prijať potrebné opatrenia na založenie svojej právomoci na konanie o trestných činoch podľa tohto dohovoru, ak sa údajný páchateľ nachádza na jeho území a nevydá ho.

5. Ak štátu, zmluvnej strane, ktorý vykonáva svoju právomoc podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku, bolo oznámené alebo iným spôsobom zistí, že iné štáty, zmluvné strany, vedú vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie týkajúce sa rovnakého skutku, príslušné orgány týchto štátov, zmluvných strán, vedú v príslušných prípadoch vzájomné konzultácie s cieľom koordinovať svoje postupy.

6. Bez toho, aby sa to dotklo noriem všeobecného medzinárodného práva, tento dohovor nevylučuje výkon akejkoľvek trestnej právomoci založenej štátom, zmluvnou stranou, v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom.

Kapitola IV

Medzinárodná spolupráca

Článok 43

Medzinárodná spolupráca

1. Štáty, zmluvné strany, spolupracujú v trestných veciach v súlade s článkami 44 až 50 tohto dohovoru. V príslušných prípadoch a v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom, štáty, zmluvné strany, posúdia vzájomnú pomoc pri vyšetrovaní a v konaní v občianskoprávných a správnych veciach súvisiacich s korupciou.

2. Ak je obojstranná trestnosť považovaná za podmienku medzinárodnej spolupráce, táto sa považuje za splnenú vždy vtedy, bez ohľadu na to, či právny poriadok dožiadaného štátu, zmluvnej strany, kvalifikuje alebo označí trestný čin rovnakým spôsobom ako

podmienok spojených s požiadavkami na minimálny trest v prípade vydania a dôvodov, na ktorých základe môže dožiadaný štát, zmluvná strana, vydanie odmietnuť.

9. Štáty, zmluvné strany, sa v súlade so svojím vnútroštátnym právom budú snažiť vo vzťahu ku ktorémukoľvek trestnému činu, na ktorý sa vzťahuje tento článok, urýchliť vydávacie konanie a zjednodušiť s ním spojené požiadavky na predloženie dôkazov.

10. Podľa ustanovení svojich vnútroštátnych právnych predpisov a svojich zmlúv o vydávaní môže dožiadaný štát, zmluvná strana, na žiadosť dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, potom, čo sa uistí, že okolnosti na to oprávňujú a majú neodkladný charakter, vziať do väzby osobu, ktorej vydanie sa žiada a ktorá sa nachádza na jeho území, prípadne prijať iné náležité opatrenia na zabezpečenie jej prítomnosti pri vydávacom konaní.

11. Ak štát, zmluvná strana, na ktorého území sa údajný páchatel nachádza, nevydá osobu pre trestný čin, na ktorý sa vzťahuje tento článok, len z dôvodu, že je jeho štátnym občanom, je tento štát povinný na žiadosť štátu, zmluvnej strany, žiadajúcej o vydanie, bez zbytočného odkladu predložiť vec svojim príslušným orgánom na účely trestného stíhania. Tieto orgány prijímajú svoje rozhodnutie a vedú svoje konanie rovnakým spôsobom ako v prípade akéhokoľvek iného trestného činu so závažným charakterom podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu, zmluvnej strany. Dotknuté štáty, zmluvné strany, spolupracujú navzájom, najmä po procesnej a dôkazovej stránke, aby sa zabezpečila účinnosť takéhoto stíhania.

12. Ak štát, zmluvná strana, môže podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov vydať alebo inak odovzdať svojho občana iba za splnenia podmienky, že sa táto osoba vráti do tohto štátu, zmluvnej strany, na výkon trestu uloženého ako výsledok procesu alebo konania, pre ktoré sa žiadalo vydanie alebo odovzdanie a tento štát, zmluvná strana a štát, zmluvná strana, dožadujúca o vydanie tejto osoby sa dohodnú na tejto možnosti a ďalších podmienkach, ktoré považujú za vhodné, bude takéto podmienené vydanie alebo odovzdanie dostatočným splnením povinnosti uvedenej v odseku 11 tohto článku.

13. Ak je vydanie, o ktoré sa žiada za účelom vykonania rozsudku, odmietnuté na tom základe, že osoba je občanom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, tento štát, ak to jeho vnútroštátne právne predpisy pripúšťajú a ak je to v súlade s požiadavkami jeho vnútroštátnych právnych predpisov, posúdi na základe žiadosti dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, vykonanie rozsudku alebo zostávajúcej časti rozsudku, ktorý bol vynesенý podľa vnútroštátnych právnych predpisov dožadujúceho štátu, zmluvnej strany.

14. Každý osobe, voči ktorej sa vedie konanie v súvislosti s akýmkoľvek trestným činom, na ktorý sa vzťahuje tento článok, sa zaručuje spravodlivé zaobchádzanie vo všetkých štádiách konania vrátane priznania všetkých práv a záruk, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy štátu, zmluvnej strany, na ktorej území sa táto osoba nachádza.

15. Nič v tomto dohovore sa nebude vykladať tak, že zakladá záväzok vydať osobu, ak dožiadaný štát, zmluvná strana, má podstatné dôvody predpokladať, že žiadosť na vydanie bola daná za účelom stíhania alebo trestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politických názorov, alebo že vyhovie tejto žiadosti by spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z ktoréhokoľvek z týchto dôvodov.

16. Štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť o vydanie iba na základe toho, že trestný čin sa posudzuje ako trestný čin obsahujúci fiškálny prvok.

17. Dožiadaný štát, zmluvná strana, pred odmietnutím vydania vedie, ak je to vhodné, s dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, konzultácie, aby mu poskytol dostatočne rozsiahlu možnosť vysvetliť svoje názory a poskytnúť informácie súvisiace s jeho tvrdeniami.

dožadujúci štát, zmluvná strana, keď skutok zakladajúci porušenie práva, pre ktorý bola (právna) pomoc žiadaná, je trestným činom podľa právneho poriadku oboch štátov, zmluvných strán.

Článok 44

Extradícia

1. Tento článok sa vzťahuje na trestné činy podľa tohto dohovoru, pokiaľ sa osoba, ktorej vydanie sa požaduje, nachádza na území dožiadaného štátu, zmluvnej strany, pod podmienkou, že trestný čin, pre ktorý sa požaduje vydanie, je trestným podľa vnútroštátnych právnych predpisov dožadujúceho aj dožiadaného štátu, zmluvnej strany.

2. Napriek ustanoveniam odseku 1 tohto článku štát, zmluvná strana, ktorej vnútroštátny právny poriadok to umožňuje, môže povoliť vydanie osoby za ktorýkoľvek z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a ktoré nie sú trestné podľa jeho vlastného vnútroštátneho právneho poriadku.

3. Ak žiadosť o vydanie obsahuje niekoľko samostatných trestných činov, z ktorých aspoň na jeden sa vzťahuje vydanie podľa tohto článku, a z ktorých na niektoré sa nevzťahuje vydanie z dôvodu s nimi spojenej doby odňatia slobody, ale ktoré súvisia s trestnými činmi podľa tohto dohovoru, dožiadaný štát, zmluvná strana, môže uplatniť tento článok aj vo vzťahu k takýmto trestným činom.

4. Každý z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento článok, sa považuje za čin zaradený medzi extradičné trestné činy v každej zmluve o vydávaní uzavretej medzi štátmi, zmluvnými stranami. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zaradiť tieto trestné činy medzi trestné činy podliehajúce vydaniu v každej zmluve o vydávaní, ktorú medzi sebou uzavru. Štát, zmluvná strana, ktorej vnútroštátny právny poriadok to umožňuje, v prípade použitia tohto dohovoru ako základu pre vydanie nepovažuje žiaden z trestných činov podľa tohto dohovoru za politický trestný čin.

5. Ak štát, zmluvná strana, ktorá podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, prijme žiadosť o vydanie od iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú zmluvu o vydávaní, môže považovať tento dohovor za právny základ na vydanie v prípade ktoréhokoľvek trestného činu, na ktorý sa vzťahuje tento článok.

6. Štáty, zmluvné strany, ktoré podmieňujú vydanie existenciou zmluvy:

(a) pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru oznámia generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, či budú využívať tento dohovor ako právny základ pre spoluprácu pri vydávaní s inými štátmi, zmluvnými stranami tohto dohovoru; a

(b) ak nevyužívajú tento dohovor ako právny základ pre spoluprácu pri vydávaní, budú sa usilovať, ak je to vhodné, uzavrieť s inými štátmi, zmluvnými stranami tohto dohovoru, zmluvy o vydávaní s cieľom vykonať tento článok.

7. Štáty, zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznávajú medzi sebou trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento článok, za extradičné trestné činy.

8. Vydávanie sa uskutočňuje za podmienok ustanovených vnútroštátnym právom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, alebo príslušnými zmluvami o vydávaní vrátane

18. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať uzavrieť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo dojednania za účelom vykonania alebo zvýšenia účinnosti vydávania.

Článok 45

Odovzdávanie odsúdených osôb

Štáty, zmluvné strany, môžu posúdiť uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní o odovzdávaní osôb odsúdených na výkon trestu odňatia slobody alebo inej formy obmedzenia osobnej slobody za trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, na svoje územie, aby tam mohli trest vykonať.

Článok 46

Vzájomná právna pomoc

1. Štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú čo najširšiu mieru vzájomnej právnej pomoci pri vyšetrovaní, stíhaní a súdnom konaní ohľadom trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.

2. Vo vzťahu k trestným činom, za ktoré môže byť podľa článku 26 tohto dohovoru zodpovedná právnická osoba v dožadujúcom štáte, zmluvnej strane, vzájomná právna pomoc sa poskytne v najväčšom možnom rozsahu podľa príslušných zákonov, zmlúv, dohôd a dojednaní dožiadaného štátu, zmluvnej strany, týkajúcich sa vyšetrovania, stíhania a súdneho konania.

3. Vzájomná právna pomoc poskytovaná podľa tohto článku sa môže požadovať na ktorýkoľvek z týchto účelov:

- (a) získavanie dôkazov alebo zabezpečenie vyjadrení osôb;
- (b) doručovanie súdnych písomností;
- (c) vykonávanie prehliadok, zaistenia a zmrazenia;
- (d) ohliadka objektov a miest;
- (e) poskytovanie informácií, dôkazných predmetov a znaleckých posudkov;
- (f) poskytovanie originálov alebo overených kópií príslušných písomností a záznamov vrátane vládnych, bankových, finančných, firemných alebo obchodných záznamov;
- (g) identifikácia a odhalenie príjmov z trestnej činnosti, majetku, prostriedkov a iných predmetov na účely dokazovania;
- (h) uľahčenie dobrovoľnej účasti osôb na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany;
- (i) akýkoľvek iný druh pomoci, ktorá nie je v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi dožiadaného štátu, zmluvnej strany;
- (j) identifikácia, zmrazenie a odhalenie príjmov z trestnej činnosti v súlade s ustanoveniami kapitoly V tohto dohovoru;
- (k) vrátenie majetku v súlade s ustanoveniami kapitoly V tohto dohovoru.

4. Bez vplyvu na účinok vnútroštátnych právnych predpisov môžu príslušné orgány štátu, zmluvnej strany, bez predchádzajúcej žiadosti odovzdávať informácie týkajúce sa trestných vecí príslušnému orgánu iného štátu, zmluvnej strany, v prípadoch, ak sa domnievajú, že takáto informácia môže tomuto orgánu pomôcť pri vykonávaní alebo úspešnom ukončení vyšetrovania a trestného konania, alebo môže byť základom pre žiadosť vypracovanú týmto štátom, zmluvnou stranou, podľa tohto dohovoru.

5. Zaslanie informácie podľa odseku 4 tohto článku sa uskutoční bez vplyvu na vyšetrovanie a trestné konanie na území štátu, ktorého príslušné orgány poskytujú informáciu. Príslušné orgány na žiadosť zabezpečia dôvernosť informácie, aj dočasne alebo obmedzenie jej použitia. Avšak toto nebráni tomu, aby prijímajúci štát, zmluvná strana, zverejnila vo svojom konaní informáciu, ktorá zbavuje obvinenú osobu viny. V takých prípadoch prijímajúci štát, zmluvná strana, oznámi túto skutočnosť odovzdávajúcemu štátu, zmluvnej strane, pred zverejnením a ak je požiadaný, uskutoční konzultácie s odovzdávajúcim štátom, zmluvnou stranou. Ak vo výnimočných prípadoch predchádzajúce oznámenie nie je možné, prijímajúci štát, zmluvná strana, oznámi odovzdávajúcemu štátu, zmluvnej strane, zverejnenie bez zbytočného odkladu.

6. Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú záväzkov vyplývajúcich z akejkoľvek inej dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy, ktorá úplne alebo čiastočne upravuje alebo bude upravovať vzájomnú právnu pomoc.

7. Odseky 9 - 29 tohto článku sa uplatňujú na žiadosť podľa tohto článku, ak príslušné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané zmluvou o vzájomnej právnej pomoci. Ak sú tieto štáty, zmluvné strany, viazané takouto zmluvou, uplatňujú sa príslušné ustanovenia takejto zmluvy, pokiaľ sa štáty, zmluvné strany, nedohodnú uplatniť namiesto nich odseky 9 - 29 tohto článku. Štáty, zmluvné strany, sa dôrazne vyzývajú uplatňovať tieto odseky, ak uľahčia ich spoluprácu.

8. Štáty, zmluvné strany, neodmietnu poskytnúť vzájomnú právnu pomoc podľa tohto článku z dôvodu bankového tajomstva.

9. (a) V prípade chýbajúcej obojstrannej trestnosti dožiadaný štát, zmluvná strana, prihliada pri odpovedi na žiadosť o pomoc podľa tohto článku na účely dohovoru ustanovené v článku 1;

(b) štáty, zmluvné strany, môžu odmietnuť poskytnúť vzájomnú právnu pomoc podľa tohto článku z dôvodu chýbajúcej obojstrannej trestnosti. Avšak tam, kde je to v súlade so základnými pojmami jeho vnútroštátneho právneho poriadku, dožiadaný štát, zmluvná strana, poskytne pomoc, ktorá nezahŕňa donucovacie opatrenia. Túto pomoc možno odmietnuť, ak sa žiadosť týka vecí povahy *de minimis*, alebo vecí, pri ktorých sa požaduje spolupráca alebo poskytuje pomoc podľa iných ustanovení tohto dohovoru;

(c) každý štát, zmluvná strana, môže posúdiť prijatie potrebných opatrení, ktoré mu umožnia poskytnúť pomoc väčšieho rozsahu podľa tohto článku pri chýbajúcej obojstrannej trestnosti.

10. Osoba, ktorá bola vzatá do väzby alebo ktorá vykonáva trest na území jedného štátu, zmluvnej strany, a ktorej prítomnosť v inom štáte, zmluvnej strane, sa požaduje za účelom identifikácie, svedectva alebo iného poskytnutia pomoci pri získavaní dôkazov pre vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie v prípade trestných činov podľa tohto dohovoru, môže byť odovzdaná, ak sú splnené tieto podmienky:

(a) osoba k tomu dala slobodne súhlas po tom, ako bola poučená;

(b) príslušné orgány oboch štátov, zmluvných strán, s tým súhlasia za podmienok, ktoré tieto štáty, zmluvné strany, považujú za vhodné.

11. Na účely odseku 10 tohto článku:

(a) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, má právo a povinnosť držať odovzdávanú osobu vo väzbe, pokiaľ štát, zmluvná strana, z ktorého bola osoba odovzdaná, nežiada alebo nepovolí iný postup;

(b) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, bez odkladu vykoná svoj záväzok vrátiť osobu do väzby štátu, zmluvnej strany, z ktorého bola osoba odovzdaná, tak ako sa príslušné orgány oboch štátov, zmluvných strán, vopred alebo inak dohodli;

(c) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, nebude požadovať od štátu, zmluvnej strany, z ktorého bola osoba odovzdaná, začatie vydávacieho konania na návrat tejto osoby;

(d) odovzdanej osobe sa do výkonu trestu vykonávaného v štáte, zmluvnej strane, z ktorého bola odovzdaná, započítava doba strávená vo väzbe v štáte, zmluvnej strane, do ktorého bola odovzdaná.

12. Pokiaľ štát, zmluvná strana, z ktorého sa osoba v súlade s odsekom 10 a 11 tohto článku odovzdáva, nedá súhlas, táto osoba, bez ohľadu na štátnu príslušnosť, nebude stíhaná, zadržaná, potrestaná alebo jej osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na území štátu, ktorému je odovzdávaná, vo vzťahu ku konaniam, opomenutiam alebo odsúdeniam pred jej odchodom z územia štátu, z ktorého bola táto osoba odovzdaná.

13. Štáty, zmluvné strany, určia ústredný orgán, ktorý je zodpovedný a má právomoc na prijímanie žiadostí o vzájomnú právnu pomoc a na ich vykonanie alebo postúpenie príslušným orgánom. Ak štát, zmluvná strana, má osobitný región alebo územie s oddeleným systémom vzájomnej právnej pomoci, môže určiť odlišný ústredný orgán, ktorý má rovnaké funkcie pre tento región alebo územie. Ústredné orgány zabezpečia rýchly a riadny výkon alebo postúpenie prijatej žiadosti. Ak ústredný orgán postúpi žiadosť príslušnému orgánu na vykonanie, vyzve ho na rýchle a riadne vykonanie žiadosti. Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov ústredný orgán, ktorý bol určený na tento účel. Žiadosti o vzájomnú právnu pomoc a akékoľvek s nimi súvisiace informácie sa odovzdávajú ústredným orgánom, ktoré určili štáty, zmluvné strany. Táto požiadavka sa nedotýka práva štátu, zmluvnej strany, žiadať, aby sa takéto žiadosti a informácie zasielali diplomatickou cestou, a v neodkladných situáciách, ak sa na tom štáty, zmluvné strany, dohodli a ak je to možné, prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície.

14. Žiadosti sa podávajú písomne alebo, ak je to možné, akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotoviť písomný záznam v jazyku prijateľnom pre dožiadany štát, zmluvnú stranu, za podmienok umožňujúcich tomuto štátu, zmluvnej strane, overiť si ich hodnovernosť. Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov jazyk alebo jazyky, ktoré sú pre neho prijateľné. V neodkladných situáciách a ak s tým štáty, zmluvné strany, súhlasia, môžu sa žiadosti podať aj v ústnej podobe, ale musia byť bezodkladne písomne potvrdené.

15. Žiadosť o vzájomnú právnu pomoc obsahuje:

(a) označenie orgánu, ktorý žiadosť podáva;

(b) predmet a povahu vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania, na ktoré sa žiadosť vzťahuje, ako aj názov a funkcie orgánu, ktorý také vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie uskutočňuje;

(c) zhrnutie podstatných skutočností, okrem prípadov týkajúcich sa žiadostí o doručenie súdnych písomností;

(d) popis požadovanej pomoci a podrobnosti o akomkoľvek konkrétnom postupe, ktorý si dožadujúci štát, zmluvná strana, želá dodržať;

(e) podľa možnosti identifikačné údaje, miesto pobytu a občianstvo každej dotknutej osoby; a

(f) účel, na ktorý sa dôkazy, informácie alebo úkony požadujú.

16. Dožiadaný štát, zmluvná strana, môže požiadať o doplňujúcu informáciu, ak sa to zdá byť potrebné na vykonanie žiadosti v súlade s jeho vnútroštátnym právom, alebo ak to môže uľahčiť také vykonanie.

17. Žiadosť sa vykoná v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi dožiadaného štátu, zmluvnej strany, v rozsahu, v akom to neodporuje vnútroštátnym právnym predpisom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, a pokiaľ je to možné, v súlade s postupmi uvedenými v žiadosti.

18. Ak sa fyzická osoba nachádza na území štátu, zmluvnej strany a má byť vypočutá ako svedok alebo znalec súdnymi orgánmi iného štátu, zmluvnej strany, štát, zmluvná strana, môže vždy, keď je to možné a je to v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku, na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, povoliť, aby sa výsluch uskutočnil prostredníctvom videokonferencie, ak nie je možné alebo žiaduce, aby sa táto osoba osobne dostavila na územie dožiadaného štátu. Štáty, zmluvné strany, sa môžu dohodnúť, že výsluch uskutoční súdny orgán dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, a zúčastní sa ho aj justičný orgán dožiadaného štátu, zmluvnej strany.

19. Dožadujúci štát, zmluvná strana, bez predchádzajúceho súhlasu dožiadaného štátu, zmluvnej strany, neodovzdá a nepoužije informácie alebo dôkazy poskytnuté dožiadaným štátom, zmluvnou stranou, na iné vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie, než je uvedené v žiadosti. Nič v tomto odseku nebráni dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, zverejniť v jej konaní informáciu alebo dôkaz, ktorý obvinenú osobu zbavuje viny. V takomto prípade dožadujúci štát, zmluvná strana, oznámi túto skutočnosť ešte pred jej zverejnením dožiadanému štátu, zmluvnej strane, a na požiadanie uskutoční konzultácie s dožiadaným štátom, zmluvnou stranou. Ak vo výnimočných prípadoch predchádzajúce oznámenie nie je možné, dožadujúci štát, zmluvná strana, oznámi dožiadanému štátu, zmluvnej strane, zverejnenie bez zbytočného odkladu.

20. Dožadujúci štát, zmluvná strana, môže požadovať, aby dožiadaný štát, zmluvná strana, zachoval dôverný charakter existencie a podstaty žiadosti v rozsahu nevyhnutnom na vykonanie žiadosti. Ak dožiadaný štát, zmluvná strana, nemôže vyhovieť požiadavke zachovania dôverného charakteru, bezodkladne to oznámi dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane.

21. Vzájomná právna pomoc môže byť odmietnutá, ak:

(a) žiadosť nie je podaná v súlade s ustanoveniami tohto článku;

(b) dožiadaný štát, zmluvná strana, usúdi, že vykonaním žiadosti môže byť dotknutá jeho zvrchovanosť, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné základné záujmy;

(c) by vnútroštátne právne predpisy zakazovali orgánom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, vykonať požadované úkony vo vzťahu k akémukoľvek podobnému trestnému činu, pokiaľ by bol predmetom vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania podliehajúceho ich vlastnej právomoci;

(d) by vyhovieť žiadosti bolo v rozpore s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadaného štátu, zmluvnej strany vo vzťahu k vzájomnej právnej pomoci.

22. Štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť o vzájomnú právnu pomoc iba na základe toho, že trestný čin sa považuje za trestný čin obsahujúci fiškálny prvok.

23. Akékoľvek odmietnutie vzájomnej právnej pomoci musí byť odôvodnené.

24. Dožiadaný štát, zmluvná strana, vykoná žiadosť o vzájomnú právnu pomoc hneď, ako je to možné, a plne prihliada na všetky časové lehoty navrhnuté dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, ktoré sú odôvodnené, podľa možnosti priamo v žiadosti. Dožadujúci štát, zmluvná strana, môže predložiť primerané žiadosti o informácie o priebehu a postupe opatrení prijatých dožiadaným štátom, zmluvnou stranou, na vybavenie jeho žiadosti. Dožiadaný štát, zmluvná strana, odpovie na primerané žiadosti dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, o priebehu a postupe vo vybavovaní jeho žiadosti. Dožadujúci štát, zmluvná strana, bezodkladne oznámi dožiadanému štátu, zmluvnej strane, ak požadovaná pomoc už nie je potrebná.

25. Vzájomnú právnu pomoc môže dožiadaný štát, zmluvná strana, odložiť z dôvodu, že by to narušilo práve prebiehajúce vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie.

26. Skôr než dožiadaný štát, zmluvná strana, odmietne žiadosť podľa odseku 21 tohto článku alebo odloží jej vykonanie podľa odseku 25 tohto článku, uskutoční so dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, konzultácie s cieľom posúdiť, či je pomoc možné poskytnúť za podmienok, ktoré dožiadaný štát, zmluvná strana, považuje za nevyhnutné. Ak dožadujúci štát, zmluvná strana, pomoc za týchto podmienok prijme, dodrží dané podmienky.

27. Bez vplyvu na uplatňovanie odseku 12 tohto článku, svedok, znalec alebo iná osoba, ktorá na žiadosť dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, súhlasí s poskytnutím dôkazného prostriedku alebo pomoci pri vyšetrovaní, stíhaní alebo súdnom konaní na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, nebude stíhaný, vzatý do väzby, potrestaný alebo jeho osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na tomto území vo vzťahu ku konaniu, opomenutiam alebo odsúdeniam pred jeho odchodom z územia dožiadaného štátu, zmluvnej strany. Platnosť záruky osobnej bezpečnosti sa končí, ak svedok, znalec alebo iná osoba mala v priebehu po sebe idúcich pätnástich dní, prípadne v priebehu akejkoľvek inej doby dohodnutej medzi štátmi, zmluvnými stranami, odo dňa, keď bola oficiálne upovedomená o tom, že jej prítomnosť už nie je pre súdne orgány potrebná, možnosť opustiť toto územie, a napriek tomu dobrovoľne zostala na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany alebo potom, ako ho opustila, vrátila sa z vlastnej slobodnej vôle.

28. Bežné výdavky spojené s vykonaním žiadosti uhrádza dožiadaný štát, zmluvná strana, pokiaľ sa zainteresované štáty, zmluvné strany, nedohodli inak. Ak si vykonanie žiadosti vyžaduje alebo vyžiada značné náklady alebo mimoriadne náklady, štáty, zmluvné strany, uskutočnia konzultácie s cieľom určiť podmienky, za akých bude žiadosť vykonaná, ako aj spôsob úhrady výdavkov.

29. Dožiadaný štát, zmluvná strana:

(a) poskytne dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, kópie záznamov, dokumentov a informácií štátnych orgánov, ktoré má k dispozícii a ktoré sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov verejne prístupné;

(b) môže podľa vlastného uváženia poskytnúť dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, úplne, čiastočne alebo za dodržania takých podmienok, ktoré považuje za náležité, kópie akýchkoľvek záznamov, dokumentov alebo informácií štátnych orgánov, ktoré má k dispozícii a ktoré nie sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov verejne prístupné.

30. Štáty, zmluvné strany, podľa potreby posúdia možnosť uzavretia dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní, ktoré by slúžili na účely ustanovení tohto článku, zabezpečili by ich praktické vykonávanie a zvýšili by ich význam.

Článok 47

Odovzdávanie trestného konania

Štáty, zmluvné strany, posúdia možnosť vzájomného odovzdania si konania týkajúceho sa stíhania trestného činu podľa tohto dohovoru v prípadoch, keď existuje názor, že toto odovzdanie je v záujme riadneho výkonu spravodlivosti, najmä ak prípad podlieha viacerým právomociam, s cieľom sústrediť trestné stíhanie.

Článok 48

Spolupráca pri uplatňovaní práva

1. Štáty, zmluvné strany, budú navzájom úzko spolupracovať v súlade s ich príslušnými vnútroštátnymi právnymi a administratívnymi poriadkami, za účelom zvýšenia účinnosti opatrení orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva v boji proti trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Každý štát, zmluvná strana, prijme účinné opatrenia najmä:

(a) na rozšírenie a tam, kde je to potrebné, zriadenie komunikačných kanálov medzi príslušnými orgánmi, úradmi a službami s cieľom uľahčiť bezpečnú a rýchlu výmenu informácií týkajúcich sa všetkých aspektov trestných činov podľa tohto dohovoru vrátane prepojenia s inými druhmi trestnej činnosti, ak to štáty, zmluvné strany, považujú za vhodné;

(b) na spoluprácu s inými štátmi, zmluvnými stranami, pri vedení vyšetrovania v trestných činoch podľa tohto dohovoru, ktoré sa týka:

(i) totožnosti, miesta pobytu a činnosti osôb podozrivých z účasti na spáchaní takýchto trestných činov alebo miesta pobytu iných dotknutých osôb;

(ii) pohybu príjmov z trestnej činnosti alebo majetku pochádzajúceho zo spáchania takýchto trestných činov;

(iii) pohybu majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov použitých alebo určených na spáchanie takýchto trestných činov;

(c) na poskytnutie tam, kde je to vhodné, potrebného počtu kusov alebo potrebného množstva látok na analytické alebo vyšetrovacie účely;

(d) na výmenu informácií s inými štátmi, zmluvnými stranami, o osobitných prostriedkoch a metódach, ktoré používajú organizované zločinecké skupiny vrátane prípadných trás a dopravných prostriedkov, ako aj využívanie falošnej totožnosti, pozmenených alebo falošných dokumentov alebo iných prostriedkov zatajujúcich ich aktivity;

(e) na uľahčenie účinnej koordinácie medzi ich príslušnými orgánmi, úradmi a službami a na podporu výmeny personálu a iných expertov vrátane vysielania styčných

úradníkov v súlade s dvojstrannými dohodami alebo dojednaniami medzi príslušnými štátmi, zmluvnými stranami;

(f) na výmenu informácií a koordináciu administratívnych a iných opatrení prijímaných tam, kde je to vhodné, za účelom včasného odhalenia trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.

2. S cieľom urobiť tento dohovor účinnejším, posúdia štáty, zmluvné strany, uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní o priamej spolupráci medzi ich orgánmi uplatňovania práva a ak takéto dohovory alebo dohody už existujú, ich doplnenie. V prípade, že takéto dohody alebo dojednania medzi príslušnými štátmi, zmluvnými stranami, nie sú uzavreté, môžu zmluvné strany považovať tento dohovor ako základ pre vzájomnú spoluprácu pri uplatňovaní práva vo vzťahu k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Ak je to vhodné, štáty, zmluvné strany, v plnom rozsahu využijú dohody a dojednania vrátane medzinárodných alebo regionálnych organizácií, na rozšírenie spolupráce medzi orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva.

3. Štáty, zmluvné strany, sa v rámci svojich možností budú snažiť spolupracovať tak, aby dokázali reagovať na trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, spáchané prostredníctvom použitia moderných technológií.

Článok 49

Spoločné vyšetrovanie

Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní, na ktorých základe môžu vo vzťahu k prípadom, ktoré sú predmetom vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania v jednom alebo viacerých štátoch, príslušné zainteresované orgány vytvoriť spoločné vyšetrovacie orgány. Ak takéto dohody alebo dojednania nie sú uzavreté, spoločné vyšetrovanie sa môže uskutočniť na základe dohody uzavretej osobitne pre jednotlivý prípad. Zúčastnené štáty, zmluvné strany, zabezpečia, že sa bude plne dodržiavať zvrchovanosť štátu, zmluvnej strany, na ktorého území sa vyšetrovanie uskutočňuje.

Článok 50

Osobitné vyšetrovacie metódy

1. Každý štát, zmluvná strana, ak to dovoľujú základné zásady jeho vnútroštátneho právneho poriadku, prijme v rámci svojich možností a za podmienok ustanovených jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi, nevyhnutné opatrenia s cieľom povoliť primerané použitie kontrolovanej dodávky a ak to považuje za vhodné, použitie iných osobitných vyšetrovacích metód, ako elektronické alebo iné formy sledovania a operácie s použitím agenta, jeho príslušnými orgánmi na svojom území za účelom vedenia efektívneho boja proti organizovanému zločinu.

2. Za účelom vyšetrovania trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, sa štáty, zmluvné strany, vyzývajú uzavrieť v prípade potreby vhodné dvojstranné alebo mnohostranné dohody a dojednania o využití osobitných vyšetrovacích metód v kontexte spolupráce na medzinárodnej úrovni. Tieto dohody a dojednania sa uzavierajú a vykonávajú

pri úplnom dodržiavaní zásady zvrchovanej rovnosti štátov a realizujú sa v prísnom súlade s podmienkami týchto dohôd a dojednaní.

3. V prípade, ak dohoda alebo dojednanie podľa odseku 2 tohto článku nie sú uzavreté, rozhodnutie o použití takýchto osobitných vyšetrovacích metód na medzinárodnej úrovni sa prijíma individuálne a ak je to potrebné, s prihliadnutím na finančné dojednania a memorandá s ohľadom na výkon právomoci dotknutým štátom, zmluvnou stranou.

4. Rozhodnutia o použití kontrolovanej dodávky na medzinárodnej úrovni môžu so súhlasom zainteresovaných štátov, zmluvných strán, zahŕňať aj také metódy, ako je zadržanie tovaru a jeho následné prepustenie v pôvodnom stave, prípadne s čiastočným alebo úplným odňatím alebo zámenou.

Kapitola V

Vrátenie majetku

Článok 51

Všeobecné ustanovenie

Vrátenie majetku podľa tejto kapitoly je základným princípom tohto dohovoru a štáty, zmluvné strany, si v tejto súvislosti poskytujú čo najširšiu mieru spolupráce a pomoci.

Článok 52

Predchádzanie a odhaľovanie presunov príjmov z trestnej činnosti

1. Bez vplyvu na účinok článku 14 tohto dohovoru, každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom potrebné opatrenia, ktorými ustanoví povinnosť finančných inštitúcií podliehajúcich jeho súdnej právomoci overovať totožnosť zákazníkov a prijímať vhodné opatrenia na určenie totožnosti užívateľov finančných prostriedkov uložených na účtoch vysokej hodnoty a uskutočňovať posilnenú kontrolu účtov zakladaných alebo vedených na meno alebo v mene jednotlivcov, ktorí vykonávajú alebo vykonávali významné verejné funkcie, alebo členov ich rodiny a blízkych spoločníkov. Táto posilnená kontrola sa vykonáva formou, ktorá umožňuje primerane odhaľovať podozrivé transakcie s cieľom oznámiť ich príslušným orgánom, a nemala by sa vykladať tak, že finančné inštitúcie bude odrádzať alebo im znemožňovať obchodné vzťahy s legítimnými zákazníkmi.

2. Na uľahčenie realizácie opatrení ustanovených v odseku 1 tohto článku, každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojím vnútroštátnym právom a inšpirujúc sa príslušnými iniciatívami regionálnych, medziregionálnych a mnohostranných organizácií proti praniu špinavých peňazí:

(a) vydá pokyny týkajúce sa typov fyzických alebo právnických osôb, ktorých účty by finančné inštitúcie podliehajúce jeho právomoci mali podrobiť posilnenej kontrole, typov účtov a transakcií, ktorým by mali venovať osobitnú pozornosť, a primeraných opatrení vzťahujúcich sa na zakladanie, vedenie a evidenciu týchto účtov; a

(b) ak je to vhodné, oznámi finančným inštitúciám podliehajúcim jeho súdnej právomoci na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, alebo z vlastnej iniciatívy totožnosť konkrétnych fyzických alebo právnických osôb, ktorých účty by tieto inštitúcie mali podrobiť posilnenej kontrole popri osobách, ktoré finančné inštitúcie už samy identifikovali.

3. V kontexte odseku 2 (a) tohto článku každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia na to, aby jeho finančné inštitúcie viedli po dostatočne dlhý čas náležitú evidenciu účtov a transakcií súvisiacich s osobami uvedenými v odseku 1 tohto článku, ktorá by mala obsahovať prinajmenšom informácie o totožnosti zákazníka, a ak je to možné, aj užívateľa.

4. S cieľom predchádzať a odhaľovať presuny príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, prijme s pomocou svojich regulačných orgánov a orgánov dohľadu primerané a účinné opatrenia na zamedzenie zriaďovania bánk, ktoré nie sú fyzicky prítomné a nie sú pričlenené k niektorej regulovanej finančnej skupine. Štáty, zmluvné strany, by navyše mohli posúdiť možnosť požiadať svoje finančné inštitúcie, aby nevstupovali do korešpondenčných bankových vzťahov s týmito inštitúciami alebo aby ukončili tieto vzťahy, a aby sa bránili nadväzovaniu vzťahov so zahraničnými finančnými inštitúciami umožňujúcimi používanie ich účtov bankami, ktoré nie sú fyzicky prítomné a nie sú pričlenené k niektorej regulovanej finančnej skupine.

5. Každý štát, zmluvná strana, zváži v súlade so svojím vnútroštátnym právom vytvorenie účinných systémov podávania finančných informácií príslušnými verejnými činiteľmi a zavedie primerané sankcie za nesplnenie tejto povinnosti. Každý štát, zmluvná strana, posúdi aj prijatie potrebných opatrení, ktorými by sa príslušným orgánom umožnilo vymieňať si tieto informácie s príslušnými orgánmi v iných štátoch, zmluvných stranách, v prípadoch, keď je potrebné vyšetriť, uplatniť nárok alebo vrátiť príjmy z trestných činov podľa tohto dohovoru.

6. Každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so svojím vnútroštátnym právom aj prijatie potrebných opatrení, ktorými by ustanovila povinnosť príslušných verejných činiteľov, ktorí majú účasť, podpisové právo alebo iné právo nakladať s peňažným účtom v inej krajine, oznámiť tento vzťah príslušným orgánom a viesť patričnú evidenciu týchto účtov. Tieto opatrenia ustanovia aj primerané sankcie za nesplnenie tejto povinnosti.

Článok 53

Opatrenia na priame vrátenie majetku

Každý štát, zmluvná strana v súlade so svojou vnútroštátnou legislatívou:

(a) prijme potrebné opatrenia, aby inému štátu, zmluvnej strane, umožnil iniciovať občianskoprávne konanie pred jeho súdmi s cieľom určiť právny titul alebo vlastníctvo majetku získaného prostredníctvom spáchania trestného činu podľa tohto dohovoru;

(b) prijme potrebné opatrenia, aby svojim súdom umožnil prikázať osobám, ktoré spáchali trestné činy podľa tohto dohovoru, zaplatiť náhradu alebo odškodniť iný štát, zmluvnú stranu, ktorý utrpel ujmu v dôsledku týchto trestných činov; a

(c) prijme potrebné opatrenia, aby svojim súdom alebo príslušným úradom umožnil v rámci rozhodovania o zhabaní uznať nárok iného štátu, zmluvnej strany, ako oprávneného vlastníka majetku získaného prostredníctvom spáchania trestného činu podľa tohto dohovoru.

Článok 54
Mechanizmy na priame vrátenie majetku prostredníctvom
medzinárodnej spolupráce pri zhabaní

1. Každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojím vnútroštátnym právom a s cieľom zabezpečiť vzájomnú právnu pomoc podľa článku 55 tohto dohovoru v súvislosti s majetkom získaným prostredníctvom spáchania trestného činu podľa tohto dohovoru alebo spojeným s takýmto činom:

(a) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní vykonať príkaz na zhabanie vydaný súdom iného štátu, zmluvnej strany;

(b) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní v prípadoch podliehajúcich ich právomoci nariadiť zhabanie takéhoto majetku vynesím rozsudku o trestnom čine legalizácie príjmov z trestnej činnosti alebo o inom trestnom čine podliehajúcim ich právomoci, alebo použitím iných postupov povolených jeho vnútroštátnym právom; a

(c) posúdi prijatie potrebných opatrení, ktoré umožnia zhabanie takéhoto majetku bez usvedčenia zo spáchania trestného činu v prípadoch, keď páchateľa nemožno stíhať z dôvodu smrti, úteku alebo neprítomnosti, alebo v iných podobných prípadoch.

2. Každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojím vnútroštátnym právom a s cieľom zabezpečiť vzájomnú právnu pomoc na základe žiadosti podanej podľa odseku 2 článku 55 tohto dohovoru:

(a) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní zmraziť alebo zaistiť majetok na základe príkazu na zmrazenie alebo zaistenie vydaného súdom alebo príslušným orgánom dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, ktorý primerane ubezpečí dožadovaný štát, zmluvnú stranu, o existencii dostatočných dôvodov na prijatie týchto krokov a o tom, že majetok sa v konečnom dôsledku stane predmetom príkazu na zhabanie na účely odseku 1 (a) tohto článku.

(b) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní zmraziť alebo zaistiť majetok na základe žiadosti, ktorá primerane ubezpečí dožadovaný štát, zmluvnú stranu, o existencii dostatočných dôvodov na prijatie týchto krokov a o tom, že majetok sa v konečnom dôsledku stane predmetom príkazu na zhabanie na účely odseku 1 (a) tohto článku;

(c) posúdi prijatie dodatočných opatrení, ktorými by svojim príslušným orgánom umožnil ochrániť majetok na zhabanie, napríklad na základe zatknutia v cudzine alebo trestného oznámenia v súvislosti so získaním takéhoto majetku.

Článok 55
Medzinárodná spolupráca na účely zhabania

1. Štát, zmluvná strana, ktorý od iného štátu, zmluvnej strany, s právomocou nad trestným činom podľa tohto dohovoru, dostal žiadosť o zhabanie príjmov z trestnej činnosti, majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 odsek 1 tohto dohovoru nachádzajúcich sa na jeho území, v čo najväčšej miere v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom:

(a) pošťúpi žiadosť svojim príslušným orgánom, aby tieto vydali príkaz na zhabanie a aby ho v prípade vydania aj vykonali; alebo

(b) pošťúpi svojim príslušným orgánom na vykonanie v požadovanom rozsahu príkaz na zhabanie vydaný súdom na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, podľa článku 31 odsek 1 a článku 54 odsek 1 (a) tohto dohovoru, pokiaľ sa týka príjmov z trestnej činnosti, majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 odsek 1 nachádzajúcich sa na území dožiadaného štátu, zmluvnej strany.

2. Na základe žiadosti podanej iným štátom, zmluvnou stranou, ktorého právomoci podlieha trestný čin ustanovený v súlade s týmto dohovorom, dožiadaný štát, zmluvná strana, prijme opatrenia na zistenie, odhalenie a zmrazenie alebo zaistenie príjmov z trestnej činnosti, majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 odsek 1 tohto dohovoru na účely prípadného zhabania, ktoré nariadi buď dožadujúci štát, zmluvná strana, alebo na základe žiadosti podľa odseku 1 tohto článku dožiadaný štát, zmluvná strana.

3. Ustanovenia článku 46 tohto dohovoru sa primerane vzťahujú aj na tento článok. Okrem informácií uvedených v článku 46 odsek 15 žiadosti podávané podľa tohto článku obsahujú:

(a) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 1 (a) tohto článku popis majetku, ktorý sa má zhabať, podľa možnosti vrátane jeho umiestnenia a tam, kde je to vhodné, aj odhadovanej hodnoty majetku a vyhlásenia o skutočnostiach, z ktorých vychádza dožadujúci štát, zmluvná strana, a ktoré sú dostatočné na to, aby dožiadaný štát, zmluvná strana, dal podnet na vydanie príkazu v súlade s jeho vnútroštátnym právom;

(b) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 1 (a) tohto článku právne prípustnú kópiu príkazu na zhabanie, ktorý je základom žiadosti vydanej dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, vyhlásenie o skutkovom stave a informácia o rozsahu, do akého sa požaduje vykonanie príkazu, vyhlásenie o konkrétnych opatreniach, ktoré prijal dožadujúci štát, zmluvná strana, s cieľom primerane informovať tretie strany konajúce v dobrej viere a zabezpečiť spravodlivý proces, a vyhlásenie o právoplatnosti príkazu na zhabanie;

(c) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 2 tohto článku vyhlásenie o skutkovom stave, z ktorého vychádza dožadujúci štát, zmluvná strana a popis požadovaných úkonov a pokiaľ je k dispozícii aj právne prípustnú kópiu príkazu, ktorý je základom žiadosti.

4. Dožiadaný štát, zmluvná strana, prijme rozhodnutia alebo vykoná úkony ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku v súlade s podmienkami a ustanoveniami jeho vnútroštátneho práva a procesnými predpismi, ako aj všetkými dvojstrannými alebo mnohostrannými dohodami alebo dojednaniami, ktorými je viazaný vo vzťahu k dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane.

5. Každý štát, zmluvná strana, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie svojich právnych predpisov, ktoré vykonávajú tento článok, ako aj prípadných ďalších zmien alebo ich popis.

6. Ak sa štát, zmluvná strana, rozhodne podmieniť prijatie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku existenciou príslušnej zmluvy, tento štát, zmluvná strana, považuje tento dohovor za nevyhnutnú a dostatočnú zmluvnú základňu.

7. Spoluprácu na základe tohto článku možno odmietnuť a dočasné opatrenia sa môžu zrušiť, ak dožiadaný štát, zmluvná strana, nedostane dostatočné a včasné dôkazy, alebo ak ide o majetok nepatrnej hodnoty (*de minimis*).

8. Skôr než dožiadaný štát, zmluvná strana, zruší ktorékoľvek dočasné opatrenie prijaté podľa tohto článku, poskytne podľa možnosti dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, príležitosť predložiť dôvody na ďalšie uplatňovanie tohto opatrenia.

9. Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že sa dotýkajú práv tretích osôb nadobudnutých v dobrej viere.

Článok 56

Osobitná spolupráca

Bez vplyvu na účinok jeho vnútroštátneho práva a bez ujmy na jeho vlastnom vyšetrovaní, stíhaní alebo súdnom konaní, každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať prijímať opatrenia, ktoré by mu umožnili poskytnúť informácie o majetku pochádzajúcom z trestných činov podľa tohto dohovoru inému štátu, zmluvnej strane, bez predchádzajúcej žiadosti, ak sa domnieva, že poskytnutie týchto informácií by mohlo prijímajúcemu štátu, zmluvnej strane, pomôcť začať alebo pokračovať vo vyšetrovaní, stíhaní alebo súdnom konaní, alebo by mohlo viesť k podaniu žiadosti týmto štátom, zmluvnou stranou, podľa tejto kapitoly dohovoru.

Článok 57

Vrátenie majetku a nakladanie s majetkom

1. S majetkom zhabaným štátom, zmluvnou stranou, podľa článku 31 alebo 55 tohto dohovoru, nakladá vrátane jeho vrátenia predchádzajúcim oprávneným vlastníkom, podľa odseku 3 tohto článku tento štát, zmluvná strana, v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru a jeho vnútroštátnym právom.

2. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby jeho príslušné orgány mohli vrátiť zhabaný majetok, keď konajú na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, v súlade s týmto dohovorom, s prihliadnutím na dobromyseľne nadobudnuté práva tretích osôb.

3. V súlade s článkami 46 a 55 tohto dohovoru a odsekmi 1 a 2 tohto článku dožiadaný štát, zmluvná strana:

(a) v prípade sprenevery verejných prostriedkov alebo legalizácie spreneverených verejných prostriedkov podľa článkov 17 a 23 tohto dohovoru, po vykonaní zhabania v súlade s článkom 55 a na základe právoplatného rozsudku dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, od ktorej požiadavky môže dožiadaný štát, zmluvná strana, upustiť, vráti zhabaný majetok dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane;

(b) v prípade príjmov z akéhokoľvek iného trestného činu, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, po vykonaní zhabania v súlade s článkom 55 a na základe právoplatného rozsudku dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, od ktorej požiadavky môže dožiadaný štát, zmluvná strana, upustiť, vráti zhabaný majetok dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, pokiaľ dožadujúci štát, zmluvná strana, primerane potvrdí svoje predchádzajúce vlastníctvo tohto zhabaného majetku dožiadanému štátu, zmluvnej strane, alebo pokiaľ dožiadaný štát,

zmluvná strana, prizná náhradu škody dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, ako základ pre vrátenie zhabaného majetku;

(c) vo všetkých ostatných prípadoch prioritne zabezpečí vrátenie zhabaného majetku dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, vrátenie tohto majetku jeho predchádzajúcim oprávneným vlastníkom, alebo odškodnenie obetí trestnej činnosti.

4. V príslušných prípadoch a pokiaľ sa štáty, zmluvné strany, nerozhodnú inak, si dožiadaný štát, zmluvná strana, môže odpočítať rozumne vynaložené výdavky vzniknuté počas vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania, ktoré viedlo k vráteniu alebo nakladaniu so zhabaným majetkom podľa tohto článku.

5. V príslušných prípadoch štáty, zmluvné strany, môžu osobitne zvážiť aj uzavretie dohôd alebo vzájomne prijateľných dojednaní o definitívnom naložení so zhabaným majetkom v jednotlivých prípadoch.

Článok 58

Útvar finančného spravodajstva

Štáty, zmluvné strany, navzájom spolupracujú s cieľom predchádzať a bojovať proti presunu príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru a podporovať spôsoby a prostriedky na vrátenie týchto príjmov, a s týmto cieľom posúdia možnosť vytvoriť útvar finančného spravodajstva, ktorý by mal byť zodpovedný za prijímanie, analýzu a poskytovanie správ o podozrivých finančných transakciách príslušným orgánom.

Článok 59

Dvojstranné a mnohostranné dohody a dojednania

Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní na zvýšenie účinnosti medzinárodnej spolupráce vykonávanej podľa tejto kapitoly dohovoru.

Kapitola VI

Technická pomoc a výmena informácií

Článok 60

Odborná príprava a technická pomoc

1. Každý štát, zmluvná strana, v nevyhnutnom rozsahu zavedie, rozpracuje alebo zdokonalí osobitné programy odbornej prípravy pracovníkov zodpovedných za predchádzanie a boj proti korupcii. Tieto programy odbornej prípravy by sa mohli zameriavať okrem iného na tieto oblasti:

(a) účinné opatrenia na predchádzanie, odhaľovanie, trestanie a kontrolu korupcie, a to aj pomocou zhromažďovania dôkazov a vyšetrovacích metód;

- (b) budovanie kapacít na formuláciu a plánovanie strategickej protikorupčnej politiky;
- (c) odborná príprava príslušných orgánov v oblasti vybavovania žiadostí o vzájomnú právnu pomoc vyhovujúcich požiadavkám tohto dohovoru;
- (d) hodnotenie a posilňovanie inštitúcií, riadenie verejného sektoru a riadenie verejných financií vrátane verejného obstarávania a súkromného sektoru;
- (e) prechádzanie a boj proti presunu príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru a vrátenie týchto príjmov;
- (f) odhaľovanie a zmrazenie presunov príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru;
- (g) sledovanie pohybov príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru a metód používaných na presun, zatajenie alebo zastretie skutočnej povahy týchto príjmov;
- (h) primerané a účinné právne a administratívne mechanizmy na uľahčenie vrátenia príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru;
- (i) metódy používané pri ochrane obetí a svedkov spolupracujúcich so súdnymi orgánmi; a
- (j) vzdelávanie v oblasti vnútroštátnych a medzinárodných predpisov a jazykové vzdelávanie.

2. Štáty, zmluvné strany, posúdia podľa svojich možností začlenenie čo najširšej vzájomnej technickej pomoci, najmä v prospech rozvojových krajín, do svojich plánov a programov boja proti korupcii vrátane materiálnej podpory a vzdelávania v oblastiach uvedených v odseku 1 tohto článku, a odbornú prípravu a pomoc a vzájomnú výmenu skúseností a odborných poznatkov, ktorá uľahčí medzinárodnú spoluprácu medzi štátmi, zmluvnými stranami, v oblasti vydávania a vzájomnej právnej pomoci.

3. Štáty, zmluvné strany, v nevyhnutnom rozsahu posilnia úsilie o realizáciu čo najširších operatívnych a vzdelávacích aktivít v medzinárodných a regionálnych organizáciách, ako aj v rámci príslušných dvojstranných a mnohostranných dohôd a dojednaní.

4. Štáty, zmluvné strany, posúdia možnosť poskytovať si na požiadanie vzájomnú pomoc pri realizácii hodnotení, prieskumov a výskumov vzťahujúcich sa na druhy, príčiny, dôsledky a náklady na korupciu v jednotlivých krajinách s cieľom vypracovať stratégie a akčné plány na boj proti korupcii so zapojením príslušných orgánov a celej spoločnosti.

5. Aby sa uľahčilo vrátenie príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru, môžu štáty, zmluvné strany, navzájom spolupracovať formou výmeny mien expertov, ktorí by mohli pomôcť dosiahnuť tento cieľ.

6. Štáty, zmluvné strany, posúdia možnosť použiť subregionálne, regionálne a medzinárodné konferencie a semináre na podporu spolupráce a technickej pomoci a na podnietenie diskusie o otázkach vzájomného záujmu vrátane osobitných problémov a potrieb rozvojových krajín a transformujúcich sa krajín.

7. Štáty, zmluvné strany, posúdia vytvorenie dobrovoľných mechanizmov s cieľom finančne prispieť k úsiliu rozvojových krajín a transformujúcich sa krajín o uplatňovanie tohto dohovoru pomocou programov technickej pomoci a projektov.

8. Každý štát, zmluvná strana, posúdi poskytnutie dobrovoľných príspevkov Úradu OSN pre drogy a kriminalitu s cieľom podporiť prostredníctvom tohto úradu programy a projekty v rozvojových krajinách, zamerané na uplatňovanie tohto dohovoru.

Článok 61

Zhromažďovanie, výmena a analýza informácií o korupcii

1. Každý štát, zmluvná strana, posúdi po porade s expertmi prípravu analýzy trendov v korupcii na jej území ako aj o okolnostiach, za akých sa páchajú trestné činy korupcie.

2. Štáty, zmluvné strany, posúdia vypracovanie a prostredníctvom medzinárodných a regionálnych organizácií vzájomnú výmenu štatistických údajov, analytických expertných štúdií týkajúcich sa korupcie, a informácií s cieľom vypracúvať, pokiaľ to je možné, spoločné definície, štandardy a metodológie, ako aj informácie o najlepšej praxi na predchádzanie a boj proti korupcii.

3. Každý štát, zmluvná strana, posúdi možnosť monitorovať svoje politiky a prijaté opatrenia na boj proti korupcii a vypracovanie hodnotení ich efektívnosti a účinnosti.

Článok 62

Ďalšie opatrenia: uplatňovanie dohovoru prostredníctvom hospodárskeho rozvoja a technickej pomoci

1. Štáty, zmluvné strany, prijímú opatrenia na optimálnu implementáciu tohto dohovoru, pokiaľ možno prostredníctvom medzinárodnej spolupráce, berúc do úvahy negatívne účinky korupcie na spoločnosť všeobecne, a najmä na trvalo udržateľný rozvoj.

2. Štáty, zmluvné strany, vynaložia čo najväčšie konkrétne úsilie vo vzájomnej koordinácii aj v koordinácii s medzinárodnými a regionálnymi organizáciami:

(a) na posilnenie ich spolupráce s rozvojovými krajinami na rôznych úrovniach s cieľom posilniť kapacity týchto krajín na predchádzanie a boj proti korupcii;

(b) na zintenzívnenie finančnej aj materiálnej pomoci na podporu úsilia rozvojových krajín pri účinnom predchádzaní a boji proti korupcii a na pomoc týmto krajinám úspešne uplatňovať tento dohovor;

(c) na poskytnutie technickej pomoci rozvojovým krajinám a transformujúcim sa krajinám s cieľom pomôcť im uspokojiť ich potreby v rámci uplatňovania tohto dohovoru. S týmto cieľom sa štáty, zmluvné strany, budú usilovať poskytovať primerané a pravidelné dobrovoľné príspevky na účet, ktorý bude na tento účel špecificky zriadený v mechanizme financovania Organizácie Spojených národov. Štáty, zmluvné strany, môžu osobitne zvážiť možnosť prispieť v súlade so svojou vnútroštátnou legislatívou a ustanoveniami tohto dohovoru na tento účet istým percentom peňažných prostriedkov alebo zodpovedajúcou hodnotou príjmov z trestnej činnosti alebo majetku zhabaného v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru;

(d) povzbudzovať a presviedčať ostatné štáty a finančné inštitúcie, aby sa primerane pripojili k ich úsiliu v súlade s týmto článkom, najmä prostredníctvom zvýšenia počtu vzdelávacích programov a moderného vybavenia pre rozvojové krajiny, aby im pomohli dosiahnuť ciele tohto dohovoru.

3. Do tej miery, do akej je to možné, sa tieto opatrenia nedotknú existujúcich záväzkov v oblasti zahraničnej pomoci alebo iných dojednaní o finančnej spolupráci na dvojstrannej, regionálnej alebo medzinárodnej úrovni.

4. Štáty, zmluvné strany, môžu uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo dojednania týkajúce sa materiálnej a logistickej pomoci, s prihliadnutím na finančné dojednania potrebné na zabezpečenie účinného využitia prostriedkov medzinárodnej spolupráce, ustanovených týmto dohovorom, a na predchádzanie, odhaľovanie a boj proti korupcii.

Kapitola VII

Mechanizmy na uplatňovanie dohovoru

Článok 63

Konferencia zmluvných strán dohovoru

1. Týmto sa zriaďuje konferencia zmluvných strán dohovoru za účelom posilnenia možností štátov, zmluvných strán, v boji proti korupcii a na podporu a posudzovanie implementácie tohto dohovoru.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolá konferenciu zmluvných strán najneskôr do jedného roka po nadobudnutí platnosti dohovoru. Následne sa budú konať pravidelné stretnutia konferencie zmluvných strán v súlade s rokovacím poriadkom prijatým konferenciou.

3. Konferencia zmluvných strán prijme rokovací poriadok a pravidlá upravujúce činnosti uvedené v tomto článku vrátane pravidiel týkajúcich sa prijímania a účasti pozorovateľov a úhrady nákladov vzniknutých pri uskutočňovaní týchto činností.

4. Konferencia zmluvných strán sa dohodne na činnostiach, postupoch a metódach práce na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1 tohto článku, vrátane:

(a) uľahčovania činností štátov, zmluvných strán, podľa článkov 60 a 62 a kapitol II až V tohto dohovoru vrátane podpory získavania dobrovoľných príspevkov;

(b) uľahčovania výmeny informácií medzi štátmi, zmluvnými stranami, týkajúcich sa charakteru a trendov korupcie, ako aj úspešnej praxe v boji proti korupcii a návrate príjmov z trestnej činnosti, medziiným aj prostredníctvom uverejňovania informácií podľa tohto článku;

(c) spolupráce s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi, ako aj mimovládnyimi organizáciami;

(d) vhodného využívania dôležitých informácií získaných medzinárodnými a regionálnymi mechanizmami pre boj proti a predchádzanie korupcii s cieľom zabrániť zbytočnej duplicite činnosti;

(e) pravidelného posudzovania uplatňovania tohto dohovoru jeho zmluvnými stranami;

(f) prijímania odporúčaní na zdokonaľovanie tohto dohovoru a jeho uplatňovania;

(g) prihládania na požiadavky štátov, zmluvných strán, na technickú pomoc týkajúcu sa uplatňovania tohto dohovoru a odporúčania akýchkoľvek krokov, ktoré by v tejto súvislosti mohli považovať za potrebné.

5. Na účely odseku 3 písm. d) a e) tohto článku konferencia zmluvných strán získava potrebné údaje o opatreniach prijatých štátmi, zmluvnými stranami, pri uplatňovaní tohto dohovoru a o problémoch, s ktorými sa pri tom stretávajú, na základe informácií poskytnutých štátmi, zmluvnými stranami, a na základe mechanizmu dodatočného posudzovania, ktorý vytvorí konferencia zmluvných strán.

6. Každý štát, zmluvná strana, poskytne konferencii zmluvných strán podľa jej požiadaviek informácie o svojich programoch, plánoch a praxi, ako aj o legislatívnych a administratívnych opatreniach zameraných na uplatňovanie tohto dohovoru. Konferencia zmluvných strán posúdi najefektívnejší spôsob získavania a reagovania na informácie vrátane informácií prijímaných od štátov, zmluvných strán, a od príslušných medzinárodných organizácií. Možno prihliadať aj na podnety získané od príslušných mimovládnych organizácií, riadne akreditovaných podľa postupov, o ktorých rozhodne konferencia zmluvných strán.

7. Podľa odsekov 4 až 6 tohto článku konferencia zmluvných strán vytvorí, ak to bude považovať za potrebné, vhodný mechanizmus alebo orgán na pomoc pri účinnom uplatňovaní dohovoru.

Článok 64

Sekretariát

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zabezpečí nevyhnutné služby spojené so sekretariátom Konferencie zmluvných strán.

2. Sekretariát:

(a) poskytuje Konferencii zmluvných strán pomoc pri vykonávaní činností uvedených v článku 63 tohto dohovoru a organizuje zasadnutia Konferencie zmluvných strán a zabezpečuje pre ne potrebné služby;

(b) na ich žiadosť poskytuje štátom, zmluvným stranám, pomoc pri poskytovaní informácií Konferencii zmluvných strán, ako to predpokladá článok 63 odseky 5 a 6 tohto dohovoru; a

(c) zabezpečuje potrebnú koordináciu so sekretariátmi príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií.

Kapitola VIII

Záverečné ustanovenia

Článok 65

Implementácia dohovoru

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov potrebné opatrenia vrátane legislatívnych a administratívnych, na zabezpečenie plnenia svojich záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru.

2. Každý štát, zmluvná strana, môže na predchádzanie a na boj proti korupcii prijať prísnejšie a tvrdšie opatrenia než sú tie, ktoré ustanovuje tento dohovor.

Článok 66

Riešenie sporov

1. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať riešiť spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru rokovaním.

2. Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo aplikácie tohto dohovoru, ktorý nie je možné v rozumnej lehote vyriešiť rokovaním, sa na žiadosť jedného z týchto štátov, zmluvných strán, predloží na rozhodcovské konanie. Pokiaľ sa tieto štáty, zmluvné strany, v lehote šiestich mesiacov odo dňa predloženia žiadosti na rozhodcovské konanie nemôžu dohodnúť na jeho organizácii, ktorýkoľvek z týchto štátov, zmluvných strán, môže predložiť spor Medzinárodnému súdnemu dvoru, na základe žiadosti v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.

3. Každý štát, zmluvná strana, môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pri prístupe k tomuto dohovoru vyhlásiť, že sa necíti byť viazaný odsekom 2 tohto článku. Ostatné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané odsekom 2 tohto článku vo vzťahu ku akémukoľvek štátu, zmluvnej strane, ktorý urobil takúto výhradu.

4. Akýkoľvek štát, zmluvná strana, ktorý urobil výhradu v súlade s odsekom 3 tohto článku, ju môže kedykoľvek odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 67

Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie a prístup

1. Tento Dohovor je otvorený na podpis pre všetky štáty od 9. do 11. decembra 2003 v Méride, Mexiko, a následne v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 9. decembra 2005.

2. Tento dohovor je zároveň otvorený na podpis regionálnym organizáciám hospodárskej integrácie, pokiaľ aspoň jeden členský štát takejto organizácie podpísal tento dohovor v súlade s odsekom 1 tohto článku.

3. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie môže uložiť svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení, ak aspoň jeden jej členský štát takto už urobil. V tejto ratifikačnej listine, listine o prijatí alebo schválení takáto organizácia stanoví rozsah svojich kompetencií vo vzťahu k otázkam, ktoré sú upravené týmto dohovorom. Takáto organizácia zároveň oznámi depozitárovi akúkoľvek podstatnú zmenu rozsahu svojich kompetencií.

4. Tento dohovor je otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu alebo ktorejkoľvek regionálnej organizácii hospodárskej integrácie, ktorej aspoň jeden členský štát je zmluvnou

stranou tohto dohovoru. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Pri prístupe stanoví regionálna organizácia hospodárskej integrácie rozsah svojich kompetencií vo vzťahu k otázkam, ktoré sú upravené týmto dohovorom. Takáto organizácia zároveň oznámi depozitárovi akúkoľvek podstatnú zmenu rozsahu svojich kompetencií.

Článok 68

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť deväťdesiaty deň odo dňa uloženia tridsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe. Na účely tohto odseku sa akákoľvek listina uložená regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie nepočíta navyše k počtu listín uložených členskými štátmi takejto organizácie.

2. Pre každý štát alebo regionálnu organizáciu hospodárskej integrácie, ktoré ratifikujú, prijmu, schvália alebo pristúpia k tomuto dohovoru po uložení tridsiatej listiny, nadobudne tento dohovor platnosť tridsiaty deň odo dňa uloženia príslušnej listiny takýmto štátom alebo organizáciou, alebo v deň, keď tento dohovor nadobudne platnosť podľa odseku 1 tohto článku, podľa toho, čo nastane skôr.

Článok 69

Zmeny

1. Po uplynutí piatich rokov od nadobudnutia platnosti tohto dohovoru môže štát, zmluvná strana, navrhnúť zmenu tohto dohovoru a zaslať ju generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý následne postúpi navrhovanú zmenu štátom, zmluvným stranám, a Konferencii zmluvných strán za účelom posúdenia a rozhodnutia o tomto návrhu. Konferencia zmluvných strán vyvinie všetko úsilie na dosiahnutie konsenzu vo veci každej zmeny. Ak sa vyčerpá všetko úsilie na konsenzus a dohoda nebude dosiahnutá, na prijatie zmeny sa ako posledná možnosť vyžaduje dvojtretinová väčšina hlasov štátov, zmluvných strán, prítomných a hlasujúcich na zasadnutí Konferencie zmluvných strán.

2. Regionálne organizácie hospodárskej integrácie vykonávajú vo veciach v rámci svojej kompetencie svoje hlasovacie právo podľa tohto článku s počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Takéto organizácie nevykonávajú svoje hlasovacie právo, ak ho vykonávajú ich členské štáty, a naopak.

3. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, zmluvnými stranami.

4. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku nadobudne platnosť vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, deväťdesiat dní odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení takejto zmeny u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

5. Po tom, ako zmena nadobudne platnosť, budú ňou viazané tie štáty, zmluvné strany, ktoré vyjadrili svoj súhlas ňou byť viazané. Ostatné štáty, zmluvné strany, budú naďalej viazané ustanoveniami tohto dohovoru a akoukoľvek predchádzajúcou zmenou, ktorú ratifikovali, prijali alebo schválili.

Článok 70

Výpoveď

1. Štát, zmluvná strana, môže tento dohovor vypovedať písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

2. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie prestáva byť zmluvnou stranou tohto dohovoru, ak ho vypovedia všetky jej členské štáty.

Článok 71

Depozitár a jazyky

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov sa určuje za depozitára tohto dohovoru.

2. Originál tohto dohovoru, ktorého arabské, čínske, anglické, francúzske, ruské a španielske znenie je rovnako autentické, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

NA DÔKAZ TOHO podpísaní, riadne na to svojimi vládami splnomocnení, podpísali tento dohovor.